

ตัวอย่างคำตามมาตรา 1129

ข้อ 1. นายจมได้เข้าชื่อของซื้อหุ้นของบริษัทประกันใจจำกัดไว้ 200 หุ้น คิดเป็นมูลค่าเต็มเป็นเงิน 20,000 บาท ต่อมาทางบริษัทฯเรียกให้ผู้เข้าชื่อซื้อหุ้นชำระค่าหุ้นที่จองไว้ร้อยละ 25 นายจมไม่มีเงิน 5,000 บาท เพื่อชำระค่าหุ้นที่จองให้แก่บริษัทฯ โดยคิดว่าจะหาได้หันก็หาไม่ได้ นายจมจึงทำสัญญาโอนหุ้นที่จองไว้ให้แก่นายช่วง เมื่อถึงกำหนดที่บริษัทเรียกให้ชำระค่าหุ้น นายช่วงได้นำเงิน 5,000 บาท ไปชำระค่าหุ้นงวดแรก 25% เต็มตามที่บริษัทเรียกร้องมา ต่อมานายช่วงขอให้นายจมจัดการโอนหุ้นดังกล่าวให้แก่ตน ตามสัญญาแต่นายจมปฏิเสธโดยอ้างว่า 5,000 บาทที่นายช่วงชำระให้แก่บริษัทฯ เป็นเพียงแต่เงินยืมหรือเงินที่นายช่วงออกหอรองแทนตนไปก่อนเท่านั้น ดังนี้นายช่วงจะสามารถฟ้องศาลบังคับให้นายจมโอนหุ้นดังกล่าวให้แก่ตนได้อย่างไรหรือไม่ เพราะเหตุใดให้ท่านวินิจฉัย

แนวคิดตอบ

นายช่วงสามารถฟ้องศาลบังคับให้นายจมโอนหุ้นที่จองให้แก่ตนได้ เพราะ

(ก) เมื่อพิจารณาเหตุผลต่าง ๆ ประกอบกับการแสดงเจตนาของนายจมแล้ว ย่อมเห็นได้ชัดว่า นายจมไม่ประสงค์ในหุ้นพิพากษานี้แล้วโดยสิ้นเชิง เหลืออยู่แต่จัดการโอนให้ถูกต้องเท่านั้น ซึ่งนายจมจะต้องจัดการโอนให้แก่นายช่วงในภายหน้าตามวันเวลาที่จะได้นัดหมายกันต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อนายช่วงได้นำเงิน 5,000 บาท ไปชำระค่าหุ้นงวดแรก 25% เต็มตามที่บริษัทเรียกร้องมา นายจมก็ต้องผูกพันตามสัญญาต่อไป ไม่เห็นมีเหตุอันใดที่นายจมจะได้แย้งว่าเงิน 5,000 บาทนั้นเป็นเพียงแต่เงินยืมหรือเงินที่นายช่วงออกหอรองแทนนายจมไปก่อนได้เลย

(ข) เพราะสัญญาระหว่างนายจมกับนายช่วง เป็น“สัญญainชั้นจองหุ้นก่อนจดทะเบียนบริษัท” ยอมผูกพันนายจมและนายช่วงอยู่โดยสมบูรณ์ เพราะไม่มีแบบที่กฎหมายบังคับไว้โดยเฉพาะอย่างใด จะนำ ม.1129 มาบังคับใช้ไม่ได้ เพราะยังไม่มีหุ้นชนิดระบุชื่อและไม่มีเลขหมายหุ้นตามที่ระบุไว้ในมาตรา 1129 เกิดขึ้น

ดังนั้น (1) นายช่วงสามารถฟ้องศาลบังคับให้นายจมโอนหุ้นที่จองให้แก่ตนได้

(2) หากนายจมไม่ยอม ก็ให้อีกฝ่ายดำเนินการแสดงเจตนาของนายจม และถ้าโอนไม่ได้ด้วยประการใด ๆ ก็ให้นายจมใช้เงินแทนมูลค่าหุ้นเป็นเงิน 20,000 บาท (เทียบได้กับค่าพิพากษาภัยภาคที่ 739/2501)

ข้อ 2. คณะกรรมการบริษัท ได้ประกาศคำสั่ง “ห้ามโอนหุ้นระบุชื่อที่ยังจ่ายเงินค่าหุ้นไม่ครบแก่บุคคลภายนอก ถ้าผู้ถือหุ้นชนิดนี้คนใดฝ่าฝืน บริษัทจะทำการริบหุ้นของผู้นั้น และนำมายากรอดตลาดต่อไป”

นายแดง เป็นผู้ถือหุ้นชนิดดังกล่าว หลังจากได้รับคำสั่งแล้ว นายแดงได้โอนหุ้นไปให้นายดำ โอนทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้โอนและผู้รับโอน มีพยานเขียนรับรองลายมือชื่อ 1 คน และได้บ่งบอกหมายเลขหุ้นที่โอนกันด้วย แต่ยังไม่ได้ไปแก้ชื่อที่ทะเบียนของบริษัท ดังนี้ ขอให้ท่านวินิจฉัยว่า บริษัทมีสิทธิรับหุ้นของนายแดง นำมาขายทอดตลาดได้หรือไม่

แนวคิดตอบ

หลักกฎหมาย ม.1129 การห้ามโอนหุ้นระบุชื่อ ต้องบัญญัติไว้ในข้อบังคับของบริษัท

วินิจฉัย ตามปัญหานี้เป็นเพียงแต่ประกาศคำสั่งของคณะกรรมการบริษัทเท่านั้น ที่ห้ามโอนหุ้นระบุชื่อ มิใช่เป็นข้อบังคับของบริษัทระบุห้ามโอนไว้ ฉะนั้นผู้โอนสามารถโอนหุ้นระบุชื่อที่จ่ายเงินยังไม่ครบมูลค่าหุ้นให้ผู้รับโอนได้

บริษัทไม่มีสิทธิที่จะไปปรินหุ้นมาขายทอดตลาด

สรุป แดงโอนหุ้นให้ได้ บริษัทไม่มีสิทธิรับหุ้นมาขายทอดตลาด

ข้อ 3. ข้อบังคับของบริษัทจำกัดแห่งหนึ่งได้กำหนดไว้ว่า “บรรดาหุ้นทุกชนิดของบริษัทถ้าไม่ได้รับความยินยอมจากคณะกรรมการของบริษัทในการโอนแล้ว จะโอนให้บุคคลอื่นไม่ได้”

อุไรเป็นเจ้าของหุ้นผู้ถือ และหุ้นระบุชื่อที่ยังชำระค่าหุ้นไม่ครบอยู่จำนวนหนึ่ง ได้โอนหุ้นทั้งหมดที่มีอยู่ให้ธนาไป แต่ยังไม่ได้แก้ชื่อที่ทะเบียนบริษัท และทั้ง 2 คน ก็ทราบดี ถึงข้อบังคับของบริษัทที่กำหนดไว้ ต่อมาปรากฏข้อเท็จจริงว่า บริษัทมีหนี้สินก่อนการโอนอยู่ 100,000 บาท และหลังการโอนอยู่อีก 100,000 บาท ดังนี้ ให้ท่านวินิจฉัยว่าอุไรและ ธนา จะต้องรับผิดในหนี้สินทั้งหลายของบริษัทน้อยกว่าได้บ้างหรือไม่

แนวคิดตอบ

ตามปัญหาดังกล่าว

กรณีการโอนหุ้นผู้ถือ แม้จะมีข้อบังคับของบริษัทว่า ห้ามโอนหุ้นทุกชนิด แต่ข้อบังคับดังกล่าวนี้จะใช้บังคับแก่การโอนหุ้นผู้ถือไม่ได้ เพราะตาม ป.พ.พ.มาตรา 1135 wang หลักไว้ว่า หุ้นชนิดที่มีใบหุ้นออกให้แก่ผู้ถือนั้นย่อมโอนกันได้ โดยส่งมอบใบหุ้นแก่กัน และมาตรา 1129 วรรค 1 wang หลักว่า อันหุ้นนั้นย่อมโอนกันได้โดยมิต้องได้รับความยินยอมของบริษัท เว้นแต่เมื่อเป็นหุ้นระบุชื่อลงในใบหุ้น ซึ่งมีข้อบังคับของบริษัทกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ดังนั้นการโอนหุ้นผู้ถือของอุไรแก่ธนา จึงสมบูรณ์ ธนาจึงเป็นผู้ถือหุ้นตามกฎหมาย และหุ้นผู้ถือนี้ต้องส่งใช้เงินครบตามจำนวนมูลค่าของหุ้นแล้ว ดังนั้นไม่ว่าบริษัทจะมีหนี้ก่อนการโอนหุ้นหรือหลังการโอนหุ้น อุไรและธนา ก็ไม่ต้องรับผิด เพราะผู้ถือหุ้นในบริษัท

จำกัดต่างรับผิดจำกัดเพียงไม่เกินจำนวนเงินที่ตนยังส่งใช้ไม่ครบมูลค่าของหุ้นที่ตนถือ (มาตรา 1096)

ในการโอนหุ้นชนิดระบุชื่อซึ่งมีข้อบังคับของบริษัทห้ามโอนหุ้นทุกชนิด การโอนหุ้นรายนี้จึงใช้ไม่ได้ อุปผู้ถือหุ้นคนเดิมจึงต้องรับผิดในจำนวนเงินค่าหุ้นที่ตนยังส่งใช้ไม่ครบ

ข้อ 4. เอก ได้โอนหุ้นระบุชื่อที่จ่ายเงินค่าหุ้นยังไม่ครบของตน จำนวน 50 หุ้น ให้แก่โจ การโอนนี้ได้ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อทั้งผู้โอนและผู้รับโอน โดยทำต่อหน้ากรรมการบริษัทซึ่งนั่งเป็นพยานดูอยู่ และทั้ง 2 ฝ่ายได้แสดงเจตจำนง ขอให้บริษัทแก้ชื่อผู้ถือหุ้นที่จะเปลี่ยนผู้ถือหุ้นบริษัทด้วย ซึ่งทางบริษัทก็ดำเนินการลงชื่อโทเป็นผู้ถือหุ้นของบริษัทแทนเอกสารทันที พร้อมกับออกหนังสือเชิญโทเข้าประชุมวิสามัญของบริษัทในครั้งต่อไปในฐานะผู้ถือหุ้นด้วย บริษัทแห่งนี้ได้บริหารงานต่อมาก็เกิดหนี้สินขึ้น 100,000 บาท ขอให้ท่านวินิจฉัยว่า เอกและโจ จะต้องรับผิดชอบในหนี้สินของบริษัทนี้ อย่างใด หรือไม่

แนวคิดตอบ

หลักกฎหมาย 1. ม.1129 “อันว่าหุ้นนั้นย่อมโอนกันได้โดยมีต้องได้รับความยินยอมของบริษัท เว้นแต่เมื่อเป็นหุ้นชนิดระบุชื่อลงในใบหุ้น ซึ่งมีข้อบังคับของบริษัทกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

การโอนหุ้นชนิดระบุชื่อลงในใบหุ้นนั้น ถ้ามิได้ทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อของผู้โอนกับผู้รับโอน มีพยานคนหนึ่งเป็นอย่างน้อยลงชื่อรับรองลายมืออีก ๑ ตัวยกันท่านว่าเป็นโมฆะ อนึ่งตราสารอันนั้นต้องแตลงเลขหมายของหุ้นซึ่งโอนกันนั้นด้วย

การโอนเช่นนี้จะนำมาใช้แก่บริษัทหรือบุคคลภายนอกไม่ได้ จนกว่าจะได้จดแจ้งการโอนทั้งชื่อ และสำนักของผู้รับโอนนั้นลงในทะเบียนผู้ถือหุ้น”

2. ม.1096 “อันว่าบริษัทจำกัดนั้น คือบริษัทประเภทซึ่งตั้งขึ้นด้วยแบ่งทุนเป็นหุ้น มีมูลค่าเท่าๆ กัน และผู้ถือหุ้นดังกล่าวต่างรับผิดจำกัดเพียงไม่เกินจำนวนเงินที่ตนส่งให้ไม่ได้ครบมูลค่าของหุ้นที่ตนถือ

วินิจฉัย ตามปัญหานี้ การโอนหุ้นระหว่างเอกกับโทเป็นโมฆะ เพราะไม่มีพยานลงชื่อรับรองลายมือชื่อของผู้โอนและผู้รับโอน ตามมาตรา 1129 การทำการโอนต่อหน้ากรรมการซึ่งนั่งดูอยู่นั้น ไม่ถือว่าพยานนั้นลงชื่อรับรองลายมือชื่อ จะนั้นตามกฎหมายหุ้นทั้งหลายก็ยังเป็นของเอกอยู่ทุกประการ เมื่อบริษัทมีหนี้สินเอกก็ต้องรับผิดตามมาตรา 1096 เพราะยังจ่ายค่าหุ้นไม่ครบ ส่วนโทนั้นไม่ต้องรับผิดในหนี้สินของบริษัทแต่ประการใด

สรุป เอกต้องรับผิดในหนี้สินเท่าที่ยังจ่ายค่าหุ้นไม่ครบ

โทไม่ต้องรับผิด เพราะไม่ใช่ผู้ถือหุ้นของบริษัท

ข้อ 5. เอกเป็นเจ้าของหุ้นระบุชื่อที่ยังจ่ายเงินไม่ครบมูลค่าหุ้นของบริษัทแห่งหนึ่งอยู่ 50 หุ้น เอกได้ตกลงขายหุ้นทั้งหมดนี้ให้แก่โภ โดยเอกได้ทำหนังสือแจ้งนายบงกช์ว่าได้ขายหุ้นของตนทั้งหมดให้โภไปแล้ว ขอให้ทางบริษัทจัดการเปลี่ยนชื่อในทะเบียนให้เป็นชื่อโภด้วย และโภก็ได้ทำหนังสือยืนยันนายบงกช์ว่า ตนได้รับชื่อหุ้นทั้งหมดจากเอกจริง พร้อมกับได้จ่ายเงินเรียบร้อยแล้ว ขอให้ทางบริษัทเปลี่ยนชื่อทางทะเบียนให้ด้วยข้อเท็จจริงปรากฏต่อมาว่า ก่อนการโอนหุ้นรายนี้บริษัทมีหนี้อยู่ 1 แสนบาท และหลังจากบริษัทรับทราบการโอนหุ้นรายนี้แล้ว บริษัทก็มีหนี้เกิดขึ้นอีก 1 แสนบาท ให้ท่านวินิจฉัยว่า เอก และ โภ จะต้องรับผิดในหนี้สินของบริษัททั้ง 2 จำนวนนี้เพียงใด

แนวคิดตอบ

หลักกฎหมาย 1. มาตรา 1129 กล่าวถึงการโอนหุ้นชนิดระบุชื่อลงในใบหุ้นนั้นมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

1. ต้องทำเป็นหนังสือ
2. ลงลายมือชื่อของผู้โอนและผู้รับโอน
3. มีพยานอย่างน้อย 1 คน เช่นรับรองลายมืออันนั้น ๆ
4. ต้องแจ้งหมายเลขหุ้นที่โอนด้วย ถ้าไม่ได้ทำตามหลักเกณฑ์นี้ การโอนเป็นโมฆะ

2. มาตรา 1069 ความรับผิดของผู้ถือหุ้นในบริษัท รับผิดเท่าที่ยังจ่ายค่าหุ้นไม่ครบมูลค่าของหุ้นที่ตนถือ

วินิจฉัย ตามปัญหา การโอนหุ้นระหว่างนายเอก นายโภ ทำไม่ถูกต้องตามกฎหมาย มาตรา 1129 ฉบับนี้เป็นโมฆะ ดังนั้น นายโภก็ไม่ใช่ผู้ถือหุ้นของบริษัท ที่จะต้องรับผิดชอบในธรรมดานี้สินหั้งปวง แต่ตามปัญหานี้ ยังถือว่าหุ้นที่โอนนั้นยังเป็นกรรมสิทธิ์ของนายเอกอยู่ เมื่อบริษัทมีหนี้สิน นายเอกยังชำระค่าหุ้นไม่ครบ นายเอกก็ต้องรับผิดในหนี้สินทั้ง 2 จำนวนนี้ เท่าที่ตนเองยังจ่ายไม่ครบเท่านั้น

ข้อ 6. กรรมการบริษัทจำกัดแห่งหนึ่งได้ออกระเบียนเรื่องการโอนหุ้นไว้ว่า ห้ามผู้ถือโอนหุ้นชนิดระบุชื่อไปยังบุคคลภายนอกเว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริษัทเสียก่อน นายเดชมีหุ้นชนิดระบุชื่อผู้ถือหุ้นในบริษัทจำกัดแห่งนี้อยู่ 100 หุ้น มูลค่าหุ้นละ 100 บาท ได้ตกลงขายให้นายศรีไปเป็นเงิน 5 หมื่นบาท โดยนายศรีได้วางมัดจำไว้เป็นเงิน 10,000 บาท และตกลงกันว่าจะไปทำการโอนหุ้นกันที่บริษัทจำกัด ในวันที่ 4 มีนาคม 2534 เวลา 09.00 น. ครั้นถึงวันนัด นายเดชไม่ยอมโอนหุ้นให้นายศรีโดยอ้างว่า การซื้อขายหุ้นรายนี้มิได้ทำตามแบบประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 1129 วรรคที่ 2 จึงเป็นโมฆะบังคับกันไม่ได้ ส่วนคณะกรรมการบริษัทได้ประชุมปรึกษากันแล้ว มีมติไม่อนุญาตให้โอนหุ้นรายนี้ นายศรีจึงมาปรึกษาท่านว่าข้ออ้างของนายเดช และ

ระเบียบที่คณะกรรมการบริษัทได้วางไว้แน่น ขอบด้วยหลักของกฎหมายหรือไม่
ชงคำต่อหน้า

ข้ออ้างของนายเดชน์ไม่ชอบด้วยหลักกฎหมาย เพราะการซื้อขายหุ้นนั้นกฎหมายมิได้กำหนดแบบปัจจุบัน แต่เมื่อถึงเวลาทำการโอนหุ้นจะต้องทำตามแบบ ป.พ.พ.มาตรา 1129 วรรค 2 กล่าวคือเมื่อโอนหุ้นจะต้องทำเป็นหนังสือลายมือชื่อผู้โอนกับผู้รับโอน มีพยานคนหนึ่งเป็นอย่างน้อยลงชื่อรับรองลายมือนั้น ๆ และต้องแสดงหมายเลขหุ้นด้วย ถ้าไม่ทำตามแบบนั้นก็เป็นโมฆะ ตั้งนั้นเมื่อถึงวันนัดโอนหุ้นนายเดชไม่ยอมทำการโอนหุ้นให้โดยอ้างว่าการซื้อขายหุ้นเป็นโมฆะ ข้ออ้างของนายเดชจึงไม่ชอบด้วยหลักกฎหมาย

ส่วนระเบียบที่คณะกรรมการบริษัทได้วางไว้ในเรื่องการโอนหุ้นก็มิชอบด้วยหลักของกฎหมาย เพราะว่าตาม ป.พ.พ. มาตรา 1129 วรรคแรกนั้น บัญญัติว่า “อันหุ้นนั้น ยอมโอนกันได้โดยมิต้องได้รับความยินยอมของบริษัท เว้นแต่เมื่อเป็นหุ้นชนิดระบุชื่อลำในใบหุ้นซึ่งมีข้อบังคับของบริษัทกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น” จะเห็นได้ว่าคณะกรรมการบริษัทจะเป็นผู้ออกกฎระเบียบในเรื่องการโอนหุ้นไม่ได้ จะต้องให้ที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นเท่านั้น เป็นผู้ทำการออกข้อบังคับของบริษัทในเรื่องการโอนหุ้น

ตัวอย่างคำตามมาตรา 1132

ข้อ 1. บริษัท แสงอาทิตย์ จำกัด ได้ตั้งข้อบังคับในเรื่องการโอนหุ้นไว้ว่า “ผู้ถือหุ้น คนใดประสงค์จะโอนหุ้นต้องเสนอคำขอโอนหุ้นของตนไปยังคณะกรรมการของบริษัท เสียก่อน และการโอนจะสมบูรณ์ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากที่ประชุมคณะกรรมการด้วย เว้นแต่เป็นการตกทอดโดยทางมรดก มติของคณะกรรมการถือเป็นเด็ดขาด ผู้ถือหุ้นจะนำคดีมาฟ้องร้องมิได้” ข้อบังคับนี้ผู้ถือหุ้นทุกคนได้ทราบดีแล้ว นายแดงผู้ถือหุ้นคนหนึ่ง ถูกเจ้าพนักงานบังคับคดีของศาลดำเนินการบังคับคดียึดหุ้นขายทอดตลาดเพื่อนำเงินมาชำระหนี้ตามคำพิพากษา นายมาซื้อหุ้นดังกล่าวจากการขายทอดตลาดได้ และได้นำใบหุ้นนั้นมาแสดงต่อบริษัท และขอให้บริษัทดำเนินการเป็นผู้ถือหุ้นแทนนายแดง แต่คณะกรรมการบริษัทไม่อนุมัติ เพราะเห็นว่านายมาเป็นคู่แข่งทางการค้าสำคัญของบริษัท กลัวจะล่วงรู้ความลับในการค้าของบริษัท ดังนี้ นายมาจะฟ้องบริษัท แสงอาทิตย์ จำกัด ให้ลงทะเบียนรับนายมาเป็นผู้ถือหุ้นแทนนายแดงเจ้าของหุ้นส่วนเดิมได้หรือไม่

แนวคิดตอบ

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 1129 วรรคแรกบัญญัติว่า “อันว่าหุ้นนั้น ย่อมโอนกันได้โดยมิต้องรับความยินยอมของบริษัท เว้นแต่เมื่อเป็นหุ้นชนิดระบุชื่อลงในใบหุ้น ซึ่งมีข้อบังคับของบริษัทกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1132 บัญญัติว่า “ในเหตุบางอย่าง เช่น ผู้ถือหุ้นตายก็ตี หรือล้มละลาย ก็ตี อันเป็นเหตุให้บุคคลอื่นเป็นผู้มีสิทธิจะได้หุ้นขึ้นนั้น หากว่าบุคคลนั้นนำไปหุ้นมาเวนคืน เมื่อเป็นวิสัยจะทำได้ ทั้งได้นำหลักฐานอันสมควรมาแสดงด้วยแล้ว ก็ให้บริษัทรับบุคคลนั้นลงทะเบียนเป็นผู้ถือหุ้นสืบไป”

วินิจฉัย ตามปัญหา การได้หุ้นของนายมา มิใช่เป็นการได้จากการโอนหุ้นตามมาตรา 1129 จึงมิต้องปฏิบัติตามข้อบังคับของบริษัท การได้หุ้นของนายมาครั้งเป็นการซื้อหุ้นจากการขายทอดตลาดตามคำสั่งของศาล จึงเป็นการได้มาโดยเหตุบางอย่างตามมาตรา 1132 เมื่อนายมานำใบหุ้นมาเวนคืนให้บริษัททั้งได้นำหลักฐานว่าตนซื้อมาจากการขายทอดตลาดมาแสดงด้วยแล้วบริษัทก็ต้องรับนายมาเป็นผู้ถือหุ้นสืบไป

สรุป นายมาฟ้องบริษัทแสงอาทิตย์จำกัด ให้ลงทะเบียนรับนายมาเป็นผู้ถือหุ้นสืบไปได้

ตัวอย่างคำามมาตรา 1133

ข้อ 1. ผู้ถือหุ้นในบริษัทจำกัดแห่งหนึ่ง ได้โอนนายหุ้นชนิดระบุชื่อของตนให้แก่ ผู้อื่นโดยสมบูรณ์แล้ว และทางบริษัทก็ได้แก้ทะเบียนให้ผู้รับโอนเป็นผู้ถือหุ้นแล้ว แต่เงินค่าหุ้นนั้นผู้โอนยังส่งใช้ไม่ครบ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า บริษัทมีหนี้สินที่เกิดขึ้นก่อนการโอน และหลังการโอนอยู่จำนวนหนึ่ง ขอให้ท่านวินิจฉัยว่าเจ้าหนี้ของบริษัทจะฟ้องผู้โอนและผู้รับโอนให้รับผิดชอบในหนี้สินทั้งสองจำนวนนี้ได้หรือไม่

แนวคิดตอบ

เป็นเรื่องที่ว่าผู้ที่โอนไปแล้ว จะต้องรับผิดในหนี้สินของบริษัทหรือไม่ ซึ่งมีหลักกฎหมาย มาตรา 1133 ได้วางหลักไว้ดังนี้ ป.พ.พ. 1133 “หุ้นซึ่งโอนกันนั้น ถ้าเป็นหุ้น อันยังมิได้ส่งเงินที่ยังมิได้ส่งใช้ให้ครบถ้วนนั้น แต่ว่า

- (1) ผู้โอนไม่ต้องรับผิดในหนี้อันได้ยังหนึ่งของบริษัท ซึ่งได้ก่อให้เกิดขึ้นภายหลังโอน
- (2) ผู้โอนไม่ต้องรับผิดหากอภิสิทธิ์ เว้นแต่ความประภูมิขึ้นแก่ศาลว่าบรรดา ผู้ที่ยังถือหุ้นของบริษัทอยู่นั้นไม่สามารถออกส่วนใช้หนี้อันเข้าจะพึงต้องออกใช้นั้นได้

ในข้อความรับผิดเช่นว่า “ท่านห้ามมิให้ฟ้องผู้โอนเมื่อพันสองปี นับแต่ได้จดแจ้ง การโอนนั้นลงในทะเบียนผู้ถือหุ้น”

ตามปัญหา ผู้โอนต้องรับผิดในจำนวนเงินค่าหุ้นที่ยังมิได้ส่งใช้ให้ครบ ก็เฉพาะแต่ หนี้ของบริษัทที่มูลหนี้เกิดขึ้นก่อนการโอนหุ้นเท่านั้น และผู้โอนยังมีสิทธิให้เจ้าหนี้ของบริษัท ไปเรียกจากผู้ถือหุ้นคนอื่นๆ ในบริษัทก่อนได้ แต่ถ้าผู้ถือหุ้นคนอื่นๆ ไม่สามารถออกส่วนใช้ หนี้ได้แล้ว ผู้โอนหุ้นนั้น ก็จะออกส่วนใช้หนี้ให้ แต่จะต้องฟ้องผู้โอนภายใต้เงื่อนไขในสองปีนับแต่ได้จดแจ้งการโอนหุ้นลงในทะเบียนสมุดผู้ถือหุ้น (มาตรา 1133 อนุ 2)

สำหรับหนี้ที่เกิดขึ้นภายหลังการโอนหุ้น ผู้โอนไม่ต้องรับผิดในหนี้จำนวนนั้น (มาตรา 1133 อนุ 1)

ผู้รับโอนยอมรับไปทั้งสิทธิและหน้าที่ของผู้โอนที่มีต่อบริษัท ดังนั้น ผู้รับโอนต้อง รับผิดทั้งในหนี้ที่เกิดขึ้นก่อนการโอนและในหนี้ที่เกิดขึ้น หลังการโอน (เที่ยบฎีกาที่ 1590/2503)

สรุป เจ้าหนี้ของบริษัทจะฟ้องผู้โอนหุ้นให้รับผิดในเงินค่าหุ้นที่ยังส่งใช้ไม่ครบได้ ก็แต่เฉพาะหนี้ที่เกิดขึ้นก่อนมีการโอนหุ้นและจะต้องฟ้องภายใต้อายุความ 2 ปี นับแต่ได้ จดแจ้งการโอนนั้นลงในทะเบียนสมุดผู้ถือหุ้น

ส่วนผู้รับโอนนั้น เจ้าหนี้ของบริษัทจะฟ้องผู้รับโอนให้รับผิดได้ ทั้งหนี้ที่เกิดขึ้น ก่อนการโอนหุ้นและหนี้ที่เกิดขึ้นหลังการโอนหุ้น

ตัวอย่างคำตามมาตรา 1134, 1135

ข้อ 1. บริษัทจำกัดห่งหนึ่ง ได้ออกข้อบังคับว่า ห้ามโอนหุ้นทุกชนิด เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้น น้ายแสงมีหุ้นชนิดออกให้แก่ผู้ถือหุ้นอยู่ 100 หุ้น มีความประสงค์จะโอนหุ้นทั้งหมดให้นายสีซึ่งเป็นบุตรของตน จึงได้ส่งมอบใบหุ้นให้นายสีไปโดยไม่ได้ขอความยินยอมจากที่ประชุมใหญ่ ภายหลังนายสีมาขอรับเงินปันผลจากบริษัท แต่บริษัทไม่ยอมจ่ายเงินปันผลให้นายสี โดยอ้างว่า การโอนหุ้นระหว่างนายแสงและนายสีไม่ชอบด้วยข้อบังคับของบริษัทการโอนจึงเป็นโมฆะ ดังนี้ ให้ท่านวินิจฉัยว่า ข้ออ้างของบริษัทถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่

แนวคิดตอน

หลักกฎหมาย ป.พ.พ. มาตรา 1129 วรรคแรกบัญญัติว่า “อันว่าหุ้นนั้นย่อมโอนกันได้โดยมิต้องได้รับความยินยอมของบริษัท เว้นแต่เมื่อเป็นหุ้นชนิดระบุชื่อลงในใบหุ้นซึ่งมีข้อบังคับของบริษัทกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น.....”

ป.พ.พ. มาตรา 1135 บัญญัติว่า “หุ้นที่มีใบหุ้นออกให้แก่ผู้ถือนั้นย่อมโอนกันได้เพียงด้วยส่งมอบใบหุ้นแก่กัน”

วินิจฉัย จากหลักกฎหมายดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า การโอนหุ้นนั้นย่อมโอนกันได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากบริษัทเว้นแต่เป็นการโอนหุ้นชนิดระบุชื่อลงในใบหุ้นที่บริษัทได้มีข้อบังคับกำหนดไว้ต่างหาก ส่วนการโอนหุ้นผู้ถือนั้นย่อมโอนกันได้เสมอถ้า บริษัทส่งมอบใบหุ้นแก่กันก็สมบูรณ์ และหุ้นผู้ถือนั้นจะออกให้ก็ต่อเมื่อมีข้อบังคับของบริษัทอนุญาตไว้และจะออกให้ได้ก็เฉพาะเพื่อหุ้นซึ่งใช้เติมมูลค่าแล้ว (มาตรา 1134)

ตามปัญหาเป็นการโอนหุ้นชนิดที่ออกให้แก่ผู้ถือ นายแสงจึงมีอำนาจโอนได้ โดยไม่ต้องขอความยินยอมจากบริษัท และเมื่อนายแสงได้ส่งมอบใบหุ้นให้แก่นายสีไปแล้ว การโอนหุ้นก็สมบูรณ์ถูกต้องตามบทบัญญัติของกฎหมาย มาตรา 1129 และ 1135 ข้ออ้างว่าของบริษัทจึงไม่ชอบด้วยบทบัญญัติของกฎหมาย

ตัวอย่างคำตามมาตรา 1142 และ 1143

ข้อ 1. บริษัทสมบูรณ์จำกัด ได้กำหนดให้จ่ายเงินปันผลแก่หุ้นบุริมสิทธิ์หุ้นละ 20 บาท ต่อมาริษัทได้ทำการลดทุนลงครึ่งหนึ่ง โดยลดมูลค่าหุ้นให้ต่ำลงจากเดิมมูลค่าหุ้นละ 100 บาท เป็นหุ้นละ 50 บาท ส่วนหุ้นสามัญก็ราคาตกลงต่ำ บริษัทประสงค์จะรับซื้อไว้เพื่อทำให้ราคาตลาดสูงขึ้นแล้วจะจัดการขายต่อไป สำหรับเงินปันผลที่จะจ่ายให้แก่หุ้นบุริมสิทธิ์นั้น ที่ประชุมผู้ได้ลงมติให้ลดลงเหลือเพียงหุ้นละ 10 บาท ทั้งสองกรณีดังกล่าวโดยท่านวินิจฉัยว่า บริษัทมีอำนาจทำได้หรือไม่

ธงคำตอบ

หลักกฎหมาย ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1142, 1143

วินิจฉัย ทั้ง 2 กรณี บริษัทสมบูรณ์จำกัดไม่มีอำนาจทำได้ เพราะตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1142 บัญญัติว่า “ถ้าบริษัทได้ออกหุ้นบุริมสิทธิ์ไปแล้ว ได้กำหนดไว้ว่าหุ้นบุริมสิทธิ์จะมีแก่หุ้นนั้น ๆ เป็นอย่างไร ท่านห้ามมิให้แก่ไขอีกเลย”

เมื่อบริษัทได้กำหนดให้จ่ายเงินปันผลหุ้นบุริมสิทธิ์หุ้นละ 20 บาท ต่อมาริษัทได้ลดมูลค่าหุ้นต่ำลงครึ่งหนึ่ง ก็จะไปลดเงินปันผลหุ้นบุริมสิทธิ์ไม่ได้

ส่วนกรณีที่บริษัทจะซื้อหุ้นสามัญของตนก็ทำไม่ได้ เพราะตามกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1143 บัญญัติ “ห้ามมิให้บริษัทจำกัดเป็นเจ้าของถือหุ้นของตนเองหรือรับจำนำหุ้นของตนเอง”

.....

ตัวอย่างคำตามมาตรา 1166, 1168 วรรค 3 มาตรา 1201, 1202

ข้อ 1. ตามข้อบังคับของบริษัทไทยกิจ จำกัด ซึ่งมีวัตถุประสงค์ขายน้ำตาล ผู้ซึ่งจะเป็นกรรมการต้องมีหุ้นอย่างน้อย 50 หุ้น บริษัทมีกรรมการ 3 คน ปรากฏว่า แดงซึ่งเป็นกรรมการคนหนึ่งถือหุ้นเพียง 40 หุ้น และมีโรงทำน้ำตาลออยู่ก่อนแล้ว จึงอาจาจัดการในบริษัทนี้ด้วย กรรมการได้จ่ายเงินปันผลระหว่างกาลร้อยละ 5 ในตอนปลายปีได้จ่ายเงินปันผลอีกร้อยละ 6 โดยมิได้จัดสรรเงินสำรอง ดังนั้น ที่ประชุมใหญ่จึงไม่เห็นชอบด้วย ขอให้ท่านวินิจฉัยถึงความรับผิดชอบกรรมการบริษัทนี้ว่า จะต้องรับผิดแคร์ไหนเพียงใด

แนวคิดตอบ

ตามปัญหาในข้อนี้ เป็นการแต่งตั้งกรรมการ โดยมีข้อบกพร่องในเรื่องคุณสมบัติของผู้ที่จะเป็นกรรมการ และกรรมการได้ประกอบธุรกิจอันมีสภาพอย่างเดียวกับธุรกิจของบริษัทอยู่ก่อนแล้ว และกรรมการได้จ่ายเงินปันผลโดยมิได้หักไว้เป็นทุนสำรอง ซึ่งมีหลักกฎหมายที่ควรพิจารณาดังนี้

1. พ.พ. มาตรา 1166 บรรดาซึ่งกรรมการคนหนึ่งได้ทำไปแม้ภายหลังความปรากฏว่าการแต่งตั้งกรรมการคนนั้นมีข้อบกพร่องอยู่บ้างก็ดี หรือเป็นผู้บกพร่องด้วยองค์คุณควรแก่ตำแหน่งกรรมการก็ดี ท่านว่า การที่ได้ทำไปนั้น ย่อมสมบูรณ์สมอ่อนดั่งว่าบุคคลผู้นั้นได้รับการแต่งตั้งโดยถูกต้องและสมบูรณ์ด้วยองค์คุณของกรรมการ

2. มาตรา 1168 วรรค 3 ห้ามกรรมการประกอบการค้าขายได้ ๆ อันมีสภาพเป็นอย่างเดียวกัน และเป็นการแข่งขันกับกิจการของบริษัท.....

3. มาตรา 1201 วรรค 2 กรรมการอาจจ่ายเงินปันผลระหว่างกาลให้แก่ผู้ถือหุ้นได้เป็นครั้งคราวในเมื่อปรากฏแก่กรรมการว่าบริษัทมีกำไรสมควรพอที่จะทำเช่นนั้น

4. มาตรา 1202 ทุกคราวที่แจกเงินปันผล บริษัทด้วยเงินไว้เป็นทุนสำรองอย่างน้อยหนึ่งในสิบส่วนของจำนวนผลกำไร ซึ่งบริษัททำมาหากได้จากการของบริษัทจนกว่าทุนสำรองนั้นจะมีจำนวนถึงหนึ่งในสิบของจำนวนทุนของบริษัท หรือมากกว่านั้นแล้วแต่จะได้ตกลงกำหนดไว้ในข้อบังคับของบริษัท

วินิจฉัย การที่นายแดงซึ่งเป็นกรรมการคนหนึ่งถือหุ้น 40 หุ้น ไม่ครบจำนวน 50 หุ้น ตามข้อบังคับของบริษัท ก็นับเป็นข้อบกพร่องในคุณสมบัติของผู้ที่จะเป็นกรรมการแต่ต้องถือว่ากิจการที่นายแดงได้ทำไปเป็นสมบูรณ์ เมื่อนักบัญชีได้รับแต่งตั้งโดยถูกต้องตามหลักกฎหมาย มาตรา 1166

การที่นายแดง ซึ่งเป็นกรรมการได้มีโรงทำน้ำตาลออยู่แล้ว จึงได้รับแต่งตั้งให้เป็น กรรมการก็ถือว่าที่ประชุมใหญ่ของบริษัทได้ทราบและได้ยินยอมแล้ว เพราะการแต่งตั้งกรรมการจะต้องเป็นไปโดยมติที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้น ตามมาตรา 1151 ดังนั้น นายแดง

จึงไม่ต้องรับผิดต่อบริษัทในเรื่องค้าขายแข่งขันแต่ประการใด (มาตรา 1168 วรรค 3)

ส่วนการจ่ายเงินปันผล จะต้องได้รับอนุญาตจากที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นก่อน ยกเว้น เงินปันผลระหว่างกาลที่กฎหมายอนุญาตให้กรรมการบริษัทจ่ายได้ เมื่อบริษัทมีกำไรพอ สมควรที่จะจ่ายได้ และทุกคราวที่จ่ายเงินปันผลไม่ว่าเป็นเงินปันผลประจำปี หรือเงินปันผล ระหว่างกาลก็ตาม จะต้องจัดสรรเงินกำไรไว้เป็นทุนสำรองเสียก่อนทุกครั้ง และจะต้องจัดสรร อย่างน้อยหนึ่งในสิบของจำนวนผลกำไร

ดังนั้นการที่กรรมการจ่ายเงินปันผลระหว่างกาลร้อยละห้าโดยไม่ได้จัดสรรกำไรไว้ เป็นทุนสำรองก่อน จึงเป็นการไม่ชอบและในปลายปี กรรมการได้จ่ายเงินปันผลอีกร้อยละ 6 โดยมิได้จัดสรรกำไรไว้เป็นทุนสำรองเสียก่อน จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบเช่นเดียวกัน (ตามมาตรา 1202) กรรมการจึงต้องรับผิดร่วมกันตามมาตรา 1168 วรรค 2 กล่าวคือ กรรมการจะต้องรับผิดร่วมกันในประการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

(1)

(2)

(2)

(3) การแจกเงินปันผลหรือดอกเบี้ย ให้เป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมายกำหนดไว้ เมื่อการแจกเงินปันผลไม่ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติของกฎหมาย ผู้มีสิทธิ เรียกเงินปันผลกลับคืนได้

1. บริษัทเอง ซึ่งเป็นหลักทั่วไป

2. เจ้าหนี้ทั้งหลายของบริษัทชอบจะเรียกเอาเงินจำนวนซึ่งได้แจกไปคืนมายัง บริษัทได้ แต่ถ้าผู้ถือหุ้นคนใดได้รับเงินปันผลไปโดยสุจริต จะบังคับให้เขากืนไม่ได้(ดูตาม มาตรา 1203)

ตัวอย่างคำตามมาตรา 1168

ข้อ 1. ที่ประชุมตั้งบริษัทจำกัดแห่งหนึ่ง มีผู้เข้าซื้อหุ้นมาประชุมกันหมดทุกคน ประธานในที่ประชุมได้เสนอไว้ในข้อบังคับของบริษัทว่า “ถ้ากรรมการของบริษัทประสงค์ จะทำการค้าขายอันมีสภาพเป็นอย่างเดียวกัน และเป็นการแข่งขันกับบริษัทก็ทำได้ แต่ ต้องได้รับความเห็นชอบจากการอื่น ๆ หมดด้วยทุกคน” ปรากฏว่าที่ประชุมตั้งบริษัท ได้ลงคะแนนหันชอบด้วยเสียงข้างมาก 3 ใน 4 ของผู้ที่มาประชุมและออกเสียง และคิด ตามจำนวนหุ้นได้ 2 ใน 3 ของจำนวนหุ้นทั้งหมดเช่นนี้ จะกำหนดข้อความตามที่ผู้เป็น ประธานเสนอไว้เป็นข้อบังคับของบริษัทได้หรือไม่ เพราะเหตุ

แนวคิดตอบ

บ.พ.พ. มาตรา 1168 วรรค 3 บัญญัติว่า “อนึ่งท่านห้ามมิให้ผู้เป็นกรรมการประกอบ การค้าขายได้ ๆ อันมีสภาพเป็นอย่างเดียวกัน และเป็นแข่งขันกับการค้าขายของบริษัทนั้น ไม่ว่าทำเพื่อประโยชน์ตนหรือประโยชน์ผู้อื่น....ฯลฯ โดยมิได้รับความยินยอมของที่ประชุม ให้ญาณของผู้ถือหุ้น”

วินิจฉัย ตามปัญหาจะกำหนดข้อความตามที่ผู้เป็นประธานเสนอดังกล่าวไว้ในข้อ บังคับของบริษัทไม่ได้ เพราะขัดต่อบทบัญญัติของกฎหมายอย่างชัดแจ้ง เพราะกฎหมาย บัญญัติให้ได้รับความยินยอมจากที่ประชุมให้ญาณของผู้ถือหุ้นเท่านั้น

ตัวอย่างคำาณมาตรฐาน 1168 มาตรา 1169

ข้อ 1. บริษัทผู้ผลิต จำกัด ค้าขายส่งน้ำตาลไปต่างประเทศ มีนายประดิษฐ์เป็นกรรมการผู้จัดการ นายวิชญกับพวง 5 คน เป็นกรรมการ นายสุพจน์เป็นผู้ถือหุ้นคนหนึ่ง ในจำนวนผู้ถือหุ้น 30 คน ข้อบังคับของบริษัทมีว่ากรรมการผู้จัดการเท่านั้นมีหน้าที่จัดการ กิจการของบริษัท ปรากฏว่าบริษัทได้รับความเสียหายเนื่องจากกรรมการผู้จัดการขาย เชื่อน้ำตาลให้แก่ลูกค้าไปโดยไม่ได้ทำหลักฐานไว้และไม่มีหลักประกัน ทำให้เรียกเก็บเงินค่าน้ำตาลจากลูกค้าไม่ได้เป็นเงิน 50,000 บาท นอกจากนี้เงินสดในความครอบครองของผู้จัดการยังสูญหายไปอีก 150,000 บาท ทั้งนี้โดยนายประดิษฐ์มิได้ปฏิบัติงานด้วยความระมัดระวัง ส่วนกรรมการอื่นก็เพิกเฉย ดังนี้ นายสุพจน์จะมีสิทธิ์ฟ้องกรรมการผู้ใดได้รับผิดได้บ้างหรือไม่

ลงค่าตอบ

ตามข้อบังคับของบริษัท กรรมการผู้จัดการมีหน้าที่จัดการกิจการของบริษัท ส่วนกรรมการอื่นไม่มีหน้าที่จัดการกิจการของบริษัท คงเป็นผู้แทนของบริษัทในฐานะที่บริษัทเป็นนิติบุคคลและมีหน้าที่ให้คำปรึกษาในการประชุมกรรมการแก่กรรมการผู้จัดการเท่านั้น บริษัทได้รับความเสียหายเนื่องจากนายประดิษฐ์กรรมการผู้จัดการขายสินค้าเชื่อให้แก่ลูกค้าไปโดยไม่ได้ทำหลักฐานและไม่มีหลักประกันทำให้เรียกเก็บเงินค่าสินค้าไม่ได้ และเงินสดในความครอบครองสูญหายไป อันเป็นการจัดการกิจการของบริษัทในความรับผิดชอบ ของนายประดิษฐ์กรรมการผู้จัดการที่จะต้องใช้ความเสื่อมเพื่อสอดส่องอย่างบุคคลค้าขายผู้ประกอบด้วยความระมัดระวังแต่นายประดิษฐ์มิได้กระทำการเช่นนั้น นายประดิษฐ์จึงต้องรับผิดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1168 วรรคแรก อนึ่ง การกระทำที่ทำให้บริษัทเสียหายมิได้อยู่ในข้อนี้ข้อใดที่กรรมการจะต้องรับผิดร่วมกันตามมาตรา 1168 วรรคสอง นายวิชญกับกรรมการอื่นจึงไม่ต้องร่วมรับผิดกับนายประดิษฐ์ด้วย (คำพิพากษาฎีกาที่ 1980/2519) เมื่อกรรมการผู้จัดการทำความเสียหายแก่บริษัท และกรรมการอื่นเพิกเฉย นายสุพจน์ผู้ถือหุ้นมีสิทธิ์ฟ้องนายประดิษฐ์กรรมการผู้จัดการได้ตามมาตรา 1169 แต่ไม่มีสิทธิ์ฟ้องนายวิชญกับกรรมการอื่น เพราะนายวิชญกับกรรมการอื่นไม่ต้องรับผิด

คำตอบต้องอ้างตัวบทประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1168 และ 1169

ข้อ 2. เอกเป็นกรรมการคนเดียวของบริษัทหนึ่ง เพื่อแบ่งเบาภาระเอกสารจึงมอบอำนาจให้โถเป็นผู้จัดการแทน ต่อมาโถดำเนินการค้ามีสภาพอย่างเดียวกัน และแข่งขันกับบริษัท ดังนี้ขอให้ท่านวินิจฉัยว่าเอกสารจะต้องรับผิดชอบต่อบริษัทหรือไม่

แนวคิดตอน

ตามปัญหาเป็นเรื่องผู้แทนของกรรมการทำการค้ามีสภาพอย่างเดียวกัน และเป็นการแข่งขันกับกิจการของบริษัท ซึ่งมีหลักกฎหมายที่เกี่ยวข้องคือ มาตรา 1168 วรรคสาม ว่าหลักว่า ห้ามกรรมการประกอบการค้าขายได้ แต่มีสภาพเป็นอย่างเดียวกัน และเป็นการแข่งขันกับการค้าขายของบริษัทนั้น.....

บทบัญญัติที่กล่าวมาข้างบนนี้ ให้ใช้บังคับตลอดถึงบุคคลซึ่งเป็นผู้แทนของกรรมการด้วย มาตรา 1169 ถ้ากรรมการทำให้เกิดความเสียหายแก่บริษัท ๆ จะฟ้องร้องเรียก เอาค่าสินไหมทดแทนแก่กรรมการก็ได้ หรือในกรณีที่บริษัทไม่ยอมฟ้องร้อง ผู้ถือหุ้น คนหนึ่งคนใดจะเอาคดีนั้นขึ้นว่ากล่าวก็ได้

วินิจฉัย ตามปัญหา เมื่อนายเอกมอมอำนาจให้นายโภเป็นผู้จัดการแทน จึงถือว่า นายโภเป็นผู้แทนของกรรมการ เมื่อนายโภดำเนินการค้ามีสภาพเป็นอย่างเดียวกัน และ เป็นการแข่งขันกับกิจการของบริษัท จึงขัดต่อบทบัญญัติ มาตรา 1168 วรรคท้าย นายเอก ซึ่งเป็นกรรมการจึงต้องรับผิดต่อบริษัท ตามมาตรา 1169

สรุป นายเอกต้องรับผิดต่อบริษัท

ข้อ 3. แอบจิตเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทครีสสยามจำกัดซึ่งมีวัตถุประสงค์ค้าขายเพชรพลอย และอัญมณีต่าง ๆ ต่อมาแอบจิตได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการบริษัทจำกัดแห่งนี้โดยผู้ถือหุ้น ทั้งหลายไม่ทราบว่าบริษัทซึ่งเป็นภารยาของแอบจิตก็ได้เปิดร้านค้าขายเพชรพลอยและ อัญมณีมีค่าต่าง ๆ ในลักษณะเดียวกับบริษัทครีสสยามจำกัดอยู่ก่อนแล้ว แอบจิตก็ได้ปฏิบัติ หน้าที่ของตนในฐานะคณะกรรมการบริษัทด้วยความเอื้อเพื่อสอดส่องอย่างบุคคลผู้ค้าขาย ประกอบด้วยความระมัดระวังเป็นอย่างดี แต่บริษัทก็ยังขาดทุนเป็นเงิน 1 แสนบาท ใน ช่วงสามเดือนแรกของปี ต่อมาก็ทราบว่าภารยาของแอบจิตมีกิจการค้า เพชรพลอยอันเป็นกิจการที่มีสภาพเป็นอย่างเดียวกันและเป็นการแข่งขันกับกิจการของ บริษัทครีสสยามจำกัด จึงประ伤ค่าเสียหายจากแอบจิต ดังนี้ ให้ท่านวินิจฉัยว่า แอบจิตจะต้องรับผิดหรือไม่

แนวคิดตอน

ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1168 วรรคแรกบัญญัติว่า “ในนั้น ที่จะประกอบกิจการของบริษัทนั้น กรรมการต้องใช้ความเอื้อเพื่อสอดส่องอย่างบุคคล ค้าขายผู้ประกอบด้วยความระมัดระวัง” และมาตรา 1168 วรรคสามบัญญัติว่า “อนึ่ง ท่านห้ามมิให้ผู้เป็นกรรมการประกอบการค้าขายได้ แต่มีสภาพเป็นอย่างเดียวกัน และ เป็นการแข่งขันกับการค้าขายของบริษัทนั้นไม่ว่าประโยชน์ต้นๆเพื่อประโยชน์ผู้อื่น ถ้า ไปเข้าหุ้นส่วนไม่จำกัดความรับผิดในห้างค้าขายอื่นซึ่งประกอบกิจการมีสภาพเป็นอย่างเดียวกัน

กันและแข่งขันกับกิจการของบริษัท โดยมีได้รับความยินยอมของที่ประชุมให้ผู้ถือหุ้น มาตรา 1168 วรรคท้ายบัญญัติว่า “บทบัญญัติที่กล่าวมาข้างบนนี้ ให้ใช้บังคับตลอดถึงบุคคลซึ่งเป็นผู้แทนของกรรมการด้วย”

วินิจฉัย แอบจิตเป็นกรรมการของบริษัท ก็ได้ใช้ความเสื้อเพื่อสอดส่องอย่างบุคคล ค้าขายประกอบด้วยความระมัดระวัง แอบจิตไม่ได้ประกอบกิจการแข่งขันกับบริษัทแต่ อย่างใด กิจการที่ทำนั้นก็เป็นกิจการของธิดา และธิดาก็ได้เปิดดำเนินการอยู่ก่อนแล้ว แม้ธิดาจะเป็นภรรยาของแอบจิตก็ไม่ถือว่าธิดาเป็นผู้แทนของแอบจิตแต่อย่างใด ผู้ถือหุ้น ทั้งหลายจึงจะฟ้องเรียกค่าเสียหายจากแอบจิตไม่ได้

ตัวอย่างคำ ama มาตรา 1169

ข้อ 1 นายสีเป็นผู้ถือหุ้นผู้หนึ่งในบริษัทโอลิเวิน อีวันจำกัด นายสีทราบว่ามีกรรมการบริษัทบางคนทุจริตเบียดบังเงินของบริษัทไปเป็นส่วนตัวแต่กรรมการอื่น ๆ ก็ช่วยกันปกปิดเรื่องนี้ เพราะเห็นว่าอาจกระทบกระเทือนต่อการประกอบธุรกิจของบริษัท นายสีต้องการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนในทางแพ่ง จึงมาปรึกษาท่าน ท่านจะให้คำแนะนำแก่นายสีอย่างไร

แนวคำตอบ

หลักกฎหมาย ป.พ.พ. มาตรา 1169 บัญญัติว่า “ถ้ากรรมการทำให้เกิดเสียหายแก่บริษัทฯ จะฟ้องร้องเรียกเอาสินไหมทดแทนแก่กรรมการกี่ได้ หรือในกรณีที่บริษัทไม่ยอมฟ้องร้อง ผู้ถือหุ้นคนหนึ่งคนใดจะเอาคดีนั้นขึ้นว่าก็ได้

วินิจฉัย การที่กรรมการบริษัทบางคนทุจริตเบียดบังเงินของบริษัท ถือได้ว่าบริษัทได้รับความเสียหาย แต่กรรมการอื่น ๆ ก็ช่วยกันปกปิดเรื่องนี้ ข้าพเจ้าก็จะแนะนำนายสีให้ฟ้องกรรมการผู้ที่ทุจริตได้ โดยให้นายสีฟ้องแทนบริษัทเรียกค่าสินไหมทดแทน ตามหลักกฎหมายดังกล่าวข้างต้น

ตัวอย่างคำตามมาตรา 1172

ข้อ 1. บริษัทจำกัดแห่งหนึ่งมีทุนจดทะเบียน 4 ล้านบาท แบ่งออกเป็น 400 หุ้น มีมูลค่าหุ้นละ 10,000 บาท ดำเนินธุรกิจมาได้ 3 ปีเศษ จนมีทุนสำรองนับได้ 2 แสนบาท ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. 2523 เกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำโลก บริษัทจำกัดแห่งนี้ขาดทุนเป็นเงิน 1 ล้าน 5 แสนบาท และในปีต่อมาอย่างขาดทุนอีก 5 แสนบาท ดังนี้ ถ้าท่านเป็นกรรมการของบริษัทจะต้องปฏิบัติอย่างไร.

แนวคิดตอบ

หลักกฎหมาย มาตรา 1172 ป.พ.พ. วางหลักว่า “ถ้าบริษัทขาดทุนลงถึงกึ่งจำนวนต้นทุน กรรมการจะต้องเรียกประชุมวิสามัญทันทีเพื่อแจ้งให้ผู้ถือหุ้นทราบการที่ขาดทุนนั้น”

ในปัจจัย บริษัทจำกัดแห่งนี้มีทุนจดทะเบียน 4 ล้านบาท เมื่อปี พ.ศ. 2523 บริษัทขาดทุน 1 ล้าน 5 แสนบาท และในปีต่อมาอย่างขาดทุนอีก 5 แสนบาท รวมขาดทุนมาแล้ว 2 ล้านบาทจึงเท่ากับขาดทุนถึงกึ่งจำนวนต้นทุน ดังนั้นกรรมการบริษัทจะต้องเรียกประชุมวิสามัญทันที เพื่อแจ้งให้ผู้ถือหุ้นทราบถึงการขาดทุนนั้น

สรุป ถ้าข้าพเจ้าเป็นกรรมการของบริษัท ข้าพเจ้าจะเรียกประชุมวิสามัญเพื่อชี้แจงให้ผู้ถือหุ้นได้ทราบถึงการขาดทุนนั้น.

ตัวอย่างคำถ้ามมาตรา 1175

ข้อ 1. บริษัทอินจันจำกัด สำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่ที่กรุงเทพมหานคร ประภา
ตามบัญชีงบดุลว่า บริษัทขาดทุนลงถึงกึ่งจำนวนต้นทุน กรรมการบริษัทจึงได้เรียกประชุม
วิสามัญในวันที่ 20 กันยายน พ.ศ. 2526 และได้ส่งคำบอกร่างนัดเรียกประชุมให้ไปยัง
ผู้ถือหุ้นทุกคน โดยเฉพาะนายทองซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นคนหนึ่งมีภาระจำเนาอยู่จังหวัดตราด
กรรมการได้ส่งจดหมายไปยังนายทองเมื่อวันที่ 10 กันยายน พ.ศ. 2526 นายทองได้รับ
จดหมาย เมื่อวันที่ 15 กันยายน จึงไม่มีประชุม เพราะเข้าใจว่า ตามกฎหมายบริษัทจะต้อง^ก
ส่งคำบอกร่างนัดเรียกประชุมให้เป็นจดหมายไปรษณีย์ลงทะเบียนไปถึงผู้ถือหุ้นทุกคน
ก่อนวันนัดประชุมไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน ดังนี้ ให้ท่านวินิจฉัยว่าการส่งคำบอกร่างเรียก
ประชุมวิสามัญครั้งนี้ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

แนวคิดอุบ

ป.พ.พ. มาตรา 1175 บัญญัติว่า “คำบอกรกล่าวเรียกประชุมให้ทุกครัวเรือนให้ลงพิมพ์โฆษณาอย่างน้อยสองคราวในหนังสือพิมพ์แห่งท้องที่ฉบับหนึ่ง ก่อนวันนัดประชุมไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน หรือส่องทางไปรษณีย์ไปยังผู้ถือหุ้นทุกคน บรรดาเมืองที่ในทะเบียนของบริษัทก่อนวันนัดประชุมไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน”

วินิจฉัย ตามปัญหา การที่กรรมการของบริษัทได้นัดประชุมวิสามัญในวันที่ 20 กันยายน พ.ศ. 2526 และได้มีจดหมายไปยังนายทอง เมื่อวันที่ 10 กันยายน พ.ศ. 2526 ซึ่งเป็นวันก่อนวันนัดประชุมไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน การส่งคำบอกร่างจึงขอบคุณด้วยหลักกฎหมายมาตรา 1175 เพราะกฎหมายมีได้บังคับว่าจะต้องให้ถึงผู้ถือหุ้นก่อนวันนัดประชุมไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน ผู้ถือหุ้นจะได้รับคำบอกร่างในวันเดียวกันเป็นข้อสำคัญไม่ และการส่งทางไปรษณีย์นั้นกฎหมายก็ไม่ได้บังคับว่าจะต้องลงทะเบียน

ดังนั้น คำบอกรกล่าวนัดประชุมวิสามัญ ครั้งนี้ จึงขอบด้วยกฎหมาย (คำพิพากษาฎีกาที่ 384/2506 หนังสือคำบรรยายของ ศ.ประภาคน์ อวยชัย หน้า 271-272)

ตัวอย่างคำนມาตรา 1176 ประกอบมาตรา 1178 และ 1195

ข้อ 1. กรรมการบริษัทธุรกิจจำกัดเห็นสมควรเรียกประชุมใหญ่ไว้เพื่อพิจารณา เรื่องซื้อรถยนต์ไว้ใช้ในกิจการของบริษัท คำบอกรถล่าเวรี่กประชุมใหญ่ปฏิบัติตาม กฎหมาย ได้มีการประชุมใหญ่ไว้แล้วมติเป็นเอกฉันท์ให้บริษัทซื้อรถยนต์ จำนวน 10 คัน เพื่อใช้ในกิจการของบริษัทได้ตามที่กรรมการผู้จัดการเสนอปรากฏว่า ใน การประชุมใหญ่นั้นมีผู้ถือหุ้น 80 คน เข้าร่วมประชุม นับจำนวนหุ้นได้ 1 ใน 4 แห่ง ทุนของบริษัท ผู้ถือหุ้นออกน้ำเงินประชุมและมีบุคคลอื่นซึ่งไม่ได้เป็นผู้ถือหุ้นแต่เป็น ตัวแทนของบริษัทด้วย ที่เสนอขายรถยนต์รวม 10 คน เข้าร่วมประชุมออกความเห็น และออกเสียงลงคะแนนด้วย วันรุ่งขึ้นน้ายแดงผู้ถือหุ้นที่ไม่ได้มาประชุมได้ร้องต่อศาล ขอให้เพิกถอนอนุมติที่ประชุมใหญ่ ดังนั้น มติที่ประชุมใหญ่เรื่องซื้อรถยนต์ชอบด้วย กฎหมายหรือไม่ และนายแดงผู้ถือหุ้นมีสิทธิร้องขอให้ศาลาเพิกถอนมติที่ประชุมใหญ่ ดังกล่าวหรือไม่

แนวกำตอบ

ตามกฎหมายผู้ถือหุ้นของบริษัทธุรกิจจำกัดเท่านั้น มีสิทธิเข้าประชุมใหญ่บุคคลอื่น ไม่มีสิทธิเข้าประชุมใหญ่ เพราะต้องห้ามตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1176 ถึงแม้ว่าการประชุมใหญ่ไว้แล้วนั้น มีผู้ถือหุ้นมาประชุมนับจำนวนหุ้นได้ 1 ใน 4 แห่งทุนของบริษัทอันเป็นองค์ประชุมตามมาตรา 1178 และที่ประชุมลงมติเป็นเอกฉันท์ แต่เนื่องจากมีบุคคลอื่นมิใช่ผู้ถือหุ้นเข้าร่วมประชุมออกความเห็นและออกเสียงลงคะแนนด้วย มติที่ประชุมใหญ่เรื่องซื้อรถยนต์จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย เมื่อนายแดงผู้ถือหุ้นร้องขอให้ ศาลาเพิกถอนมติที่ประชุมใหญ่ดังกล่าวภายใน 1 เดือน นับแต่วันลงมติ ย้อนมีสิทธิทำได้ ตามมาตรา 1195 (คำพิพากษาฎีกาที่ 89/2512)

ตัวอย่างคำตามมาตรา 1179

ข้อ 1. ประธานกรรมการบริษัทจำกัดแห่งหนึ่ง ได้เรียกประชุมวิสามัญ อันเนื่องมาจากผู้ถือหุ้นซึ่งมีจำนวนหุ้นรวมกันได้ถึงหนึ่งในห้าแห่งจำนวนหุ้นของบริษัท ได้ร้องขอให้เรียกประชุม แต่เมื่อถึงเวลา nadประชุมแล้ว ผู้ถือหุ้นก็ยังมาไม่ครบเป็นองค์ประชุม ประธานกรรมการจึงได้สั่งเลื่อนการประชุมออกไปหนึ่งชั่วโมง เมื่อครบหนึ่งชั่วโมงแล้ว เลขานุการในที่ประชุมได้รายงานว่า มีผู้ถือหุ้นยังมาไม่ครบองค์ประชุม ประธานกรรมการซึ่งเป็นประธานในที่ประชุมจึงได้สั่งให้เปิดประชุม และได้ปรึกษาภิกิจการของบริษัท และได้มีการเลือกผู้สอบบัญชีขึ้นใหม่แทนตำแหน่งที่ว่างลงด้วย ดังนี้ ให้ท่านวินิจฉัยว่า การประชุมใหญ่วิสามัญครั้งนี้จะชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

แนวคิดตอบ

การประชุมวิสามัญครั้งนี้ไม่ชอบด้วยหลักกฎหมาย เพราะเป็นการประชุมใหญ่ที่เรียกประชุมเพราผู้ถือหุ้นได้ร้องขอ เมื่อผู้ถือหุ้นยังมาไม่ครบองค์ประชุม จนล่วงเวลา nadนั้นไปแล้วถึงหนึ่งชั่วโมง จำนวนผู้ถือหุ้นก็ยังไม่ครบถ้วนเป็นองค์ประชุม มาตรา 1179 บัญญัติว่า ให้เลิกประชุม แต่ประธานกรรมการซึ่งเป็นประธานในที่ประชุมได้สั่งให้เปิดประชุม และได้ปรึกษาภิกิจการงานของบริษัทแล้วได้เลือกผู้สอบบัญชีขึ้นใหม่แทนตำแหน่งที่ว่างลงด้วย การประชุมครั้งนี้จึงไม่ชอบด้วยหลักกฎหมาย

ข้อ 2. เนื่องจากบริษัทดลอกเลิกเชื้อร้ายอาจารย์ จำกัด มีเรื่องที่จะต้องขอความเห็นชอบเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของบริษัทหลายเรื่อง กรรมการบริษัทจึงเรียกประชุมวิสามัญตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1172 โดยลงพิมพ์โฆษณาคำนออกกล่าวเรียกประชุมตามมาตรา 1175 แจ้งให้ผู้ถือหุ้นทุกคนทราบ ในวันนัดประชุม เมื่อถึงกำหนดเวลาประชุมแล้ว ปรากฏว่าจำนวนผู้ถือหุ้นซึ่งมาเข้าประชุมยังไม่ครบถ้วนเป็นองค์ประชุม ที่ประชุมได้ร้องผู้ถือหุ้นที่ยังไม่มาเป็นเวลา 2 ชั่วโมง ก็ไม่มีผู้ได้มาอีก ประธานที่ประชุมเห็นว่าได้โฆษณาคำนออกกล่าวนัดประชุมให้ผู้ถือหุ้นทราบตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 1175 ถูกต้องแล้ว และมีผู้ถือหุ้นมาเป็นจำนวนมากพอประชุมปรึกษาภิกิจการได้จึงสั่งให้ดำเนินการประชุมไปเมื่อเลิกประชุมแล้ว นายปรีชา ผู้ถือหุ้นซึ่งมาประชุม แพ้ดิในเรื่องหนึ่งของที่ประชุม จึงยื่นคำร้องต่อกรรมการของบริษัทด้วยว่า การประชุมของบริษัทไม่ชอบด้วยกฎหมาย และมติของที่ประชุมก็ไม่ชอบด้วยกฎหมายด้วย

ท่านเห็นด้วยกับคำร้องคัดค้านของนายปรีชาหรือไม่ เพราเหตุใด
(หมายเหตุ บริษัทมิได้ทำข้อบังคับไว้เป็นอย่างอื่นนอกเหนือไปจากที่กฎหมายบัญญัติไว้)

แนวคิดตอบ

ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับคำคัดค้านของนายปรีชา เพราะประมวลกฎหมายแพ่งและ

พานิชย์ มาตรา 1179 บัญญัติว่า “การประชุมใหญ่เรียกนัดเวลาใด เมื่อล่วงเวลาไปแล้ว ถึงช่วงโมงหนึ่งจำนวนผู้ถือหุ้นซึ่งมาเข้าประชุมยังไม่ครบถ้วนเป็นองค์ประชุม ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 1178 นั้นใช้ร หากว่าการประชุมใหญ่นั้นได้เรียกนัดเพราะผู้ถือหุ้นร้องขอ ท่านให้เลิกประชุม

ถ้าการประชุมใหญ่นั้นมิใช่ชนิดซึ่งเรียกนัดเพราะผู้ถือหุ้นร้องขอใช้ร ท่านให้เรียก นัดใหม่อีกคราวหนึ่งภายในสิบสี่วัน และการประชุมใหญ่ครั้งหลังนี้ท่านไม่มีบังคับว่าจำ ต้องครบองค์ประชุม”

การประชุมใหญ่ตามปัญหาเป็นการประชุมใหญ่ซึ่งเรียกนัดประชุมโดยบริษัท เมื่อ จำนวนผู้ถือหุ้น ซึ่งมาเข้าประชุมยังไม่ครบถ้วนเป็นองค์ประชุม ประธานต้องสั่งให้เรียก นัดใหม่อีกคราวหนึ่งภายในสิบสี่วันการที่ประธานที่ประชุมให้ดำเนินการประชุมไปโดย ผู้ถือหุ้นมาไม่ครบองค์ประชุม จึงเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการลงมติของที่ประชุม ก็ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกัน เพราะประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1178 บัญญัติว่า “ในการประชุมใหญ่ ถ้าไม่มีผู้ถือหุ้นมาเข้าประชุมรวมกันแทนหุ้นได้ถึง จำนวนหนึ่งในสี่แห่งทุน ของบริษัทเป็นอย่างน้อยแล้ว ท่านว่าที่ประชุมอันนั้นจะปรึกษา กิจการอันใดหาได้ไม่”

ข้อ 3 บริษัทผ่านได้ จำกัด ไม่ได้กำหนดข้อบังคับการประชุมใหญ่ไว้ ต่อมาก็ บริษัท มีความจำเป็นจะต้องประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้น จึงมีหนังสือเรียกนัดประชุมใหญ่พร้อมทั้งส่ง หัวข้อประชุมไปให้ผู้ถือหุ้นทราบ และกำหนดนัดวันประชุมวันที่ 10 มีนาคม 2534 เวลา 10.00 น. ณ บริษัทผ่านได้ จำกัด ถึงวันที่ 10 มีนาคม 2534 เวลา 10.00 น. ประธานที่ ประชุมสั่งเรียกประชุม ปรากฏว่าผู้ถือหุ้นของบริษัทซึ่งมีจำนวน 120 คน มาประชุมเพียง 20 คน ประธานที่ประชุมจึงแจ้งแก่ที่ประชุมว่าเรื่องที่จะประชุมตามหัวข้อประชุมที่ส่งไปให้ ผู้ถือหุ้นเป็นอันเลิกล้มและสั่งเลิกการประชุม เพราะเห็นว่าผู้ถือหุ้นไม่สนใจเรื่องที่จะประชุม นายนิตต์ผู้ถือหุ้นคนหนึ่งที่มาประชุมคัดค้านว่าคำสั่งของประธานที่ประชุมไม่ชอบด้วย กฎหมาย ท่านเห็นด้วยกับนายนิตต์หรือไม่ เพราะเหตุใด

คงกำหนด

อ้างประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1177, 1178 และ 1179

วินิจฉัย บริษัทผ่านได้ จำกัด ไม่ได้กำหนดข้อบังคับการประชุมใหญ่ไว้ จึงต้องใช้ ข้อบังคับการประชุมใหญ่ที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1177 คือ ต้องมีผู้ถือหุ้นมาเข้าประชุมรวมกันแทนหุ้นได้ถึงจำนวนหนึ่งในสี่ ข้อเท็จจริงตาม ปัญหาปรากฏว่า ผู้ถือหุ้นจำนวน 120 คนมาประชุมเพียง 20 คน ไม่ถึงจำนวนหนึ่งในสี่ จึงประชุมปรึกษา กิจการของบริษัทไม่ได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา

1178 เมื่อถึงกำหนดเวลาดังประชุมหากผู้ถือหุ้นมาประชุมรวมกันแทนหุ้นไม่ถึงจำนวนหนึ่งในสี่ ประธานที่ประชุมจะต้องรอให้ล่วงเวลาดังไปชั่วโมงหนึ่งตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1179 ปรากฏว่าประธานสั่งเรียกประชุมทันทีที่ถึงกำหนดเวลาดังโดยไม่รอเวลาตามที่กฎหมายกำหนดไว้ เมื่อปรากฏว่าผู้ถือหุ้นมาไม่ถึงหนึ่งในสี่แทนที่ประธานจะให้เรียกนัดใหม่อีกภายในสิบสี่วันตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1179 วรรคสอง เพราะเป็นการเรียกนัดประชุมโดยบริษัท ไม่ใช่เรียกนัดเพราระผู้ถือหุ้นร้องขอ ประธานกลับสั่งให้เลิกการประชุมนั้นเสียเลย คำสั่งของประธานที่ประชุมให้จึงมีชอบด้วยกฎหมาย ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับคำตัดค้านของนายนิติ

ข้อ 4. ประธานกรรมการบริษัทกรุงเทพฯประจำภัยจำกัด ได้นัดประชุมใหญ่สามัญประจำปีในวันที่ 6 มิถุนายน 2534 เวลา 10.00 น. ณ ที่ทำการบริษัท เมื่อถึงวันนัดผู้ถือหุ้นมาไม่ครบองค์ประชุม จนเวลาล่วงเลยไปถึง 11.30 น. ประธานในที่ประชุมจึงได้สั่งระงับการประชุมในวันนั้น และได้นัดประชุมใหม่ในวันที่ 20 มิถุนายน 2534 เวลา 09.00 น. แต่ผู้ถือหุ้นหลายคนได้คัดค้านว่า การนัดประชุมใหม่นี้ไม่ได้รับความยินยอมจากผู้ถือหุ้นแต่ประธานกรรมการได้โต้แย้งว่า กรณีนัดประชุมใหม่นี้ไม่ต้องขอความยินยอมจากที่ประชุมแต่อย่างใด ดังนี้ให้ท่านวินิจฉันว่า ข้ออ้างของฝ่ายใดชอบด้วยหลักของกฎหมาย

ธงคำตوب

ข้ออ้างของประธานกรรมการชอบด้วยกฎหมาย ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1179 วรรคสอง เพราะเมื่อผู้ถือหุ้นมาไม่ครบองค์ประชุม จนล่วงเวลาดังไปถึงหนึ่งชั่วโมงแล้ว ถ้าการประชุมใหญ่นั้นมิใช่ชนิดซึ่งเรียกนัดเพราระผู้ถือหุ้นร้องขอเช่นท่านให้เรียกนัดใหม่อีกคราวหนึ่งภายในสิบสี่วัน กรณีตามปัญหาประธานกรรมการเป็นผู้เรียกนัดประชุมใหญ่ แต่เมื่อถึงเวลาดังจนเวลาล่วงเลยไปถึงหนึ่งชั่วโมงครึ่ง ผู้ถือหุ้นก็ยังมาไม่ครบองค์ประชุมประธานกรรมการจึงมีสิทธิเรียกนัดใหม่ภายในสิบสี่วันโดยไม่ต้องขอความยินยอมจากที่ประชุม เพราะมิใช่เป็นกรณีเลื่อนการประชุมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1181

ข้อ 5. บริษัทจำกัดแห่งหนึ่งได้ขาดทุนลงถึงกึ่งจำนวนเดือนทุน กรรมการบริษัทจึงได้เรียกประชุมวิสามัญ ในวันที่ 2 มกราคม 2532 เมื่อถึงวันนัดประชุม มีผู้ถือหุ้นมาประชุมกันรวมทั้งได้ไม่ถึงหนึ่งในสี่ของทุนของบริษัท จนเวลาล่วงเลยไปหนึ่งชั่วโมงเศษ ผู้ถือหุ้นก็ยังมาไม่ครบองค์ประชุม ประธานกรรมการจึงสั่งให้นัดเรียกประชุมใหญ่ ในวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2532 เลขานุการจึงได้มีหนังสือแจ้งไปยังผู้ถือหุ้นทุกคนอีกเป็นครั้งที่สอง ครั้นถึงวันนัดประชุมผู้ถือหุ้นก็ยังมาไม่ครบองค์ประชุมอีก จนเวลาล่วงไปถึงหนึ่งชั่วโมง ประธานกรรมการจึงได้เปิดการประชุม และแต่งให้ผู้ถือหุ้นได้ทราบถึงเรื่องที่บริษัท

ขาดทุน ดังนี้ ให้ท่านวินิจฉัยว่า การกระทำของประธานกรรมการ ชอบด้วยหลักกฎหมาย
หรือไม่.

แนวคิดตอบ

การกระทำของกรรมการไม่ชอบด้วยหลักกฎหมาย เพราตามมาตรา 1179 วรรค 2 “ได้บัญญัติให้เรียนนัดใหม่อีกคราวหนึ่งภายในสิบสี่วัน.....” แต่ประธานกรรมการ
ได้สั่งเรียนนัดใหม่เกินระยะเวลาสิบสี่วัน การเรียนนัดประชุมในครั้งที่สองนี้ จึงไม่ชอบ
ด้วยหลักกฎหมายในมาตรา 1179 วรรคสอง

ตัวอย่างคำตามมาตรา 1185

ข้อ 1. บริษัท เบญจวรรณ จำกัด เรียกประชุมใหญ่สามัญผู้ถือหุ้น เพื่อเลือกตั้งซ่อมกรรมการที่ลาออกจากในการเลือกตั้งครั้งนี้เป็นการลงคะแนนโดยวิธีเปิดเผย นายอ่องผู้ถือหุ้นคนหนึ่งซึ่งมีหุ้น 50 หุ้น ได้รับเลือกเป็นกรรมการและในการลงคะแนนนั้นนายอ่องได้ลงคะแนนเลือกตนเองเป็นกรรมการด้วย นายป้องกรรมการบริษัทผู้หนึ่งซึ่งมีได้เข้าร่วมประชุมในครั้งนั้นเนื่องจากเดินทางไปต่างประเทศ และได้เดินทางกลับมาหลังจากนายอ่องได้รับมอบอำนาจจากบริษัทให้นำเรื่องเพิ่มกรรมการตามมติที่ประชุมใหญ่นั้นไปจดทะเบียนแล้ว 15 วัน นายป้องจึงมาร้องคัดค้านต่อบริษัทว่าการเลือกตั้งไม่ชอบ เนื่องจากนายอ่องมีส่วนได้เสียเป็นพิเศษในมตินั้น จึงไม่มีสิทธิลงคะแนนให้ตนเอง จึงให้บริษัทเลือกตั้งกรรมการใหม่ หากท่านเป็นที่ปรึกษากฎหมายของบริษัทเบญจวรรณจำกัด ท่านจะให้คำแนะนำแก่นายป้องย่างไร.

แนวคำตอบ

จะให้คำแนะนำว่าการเลือกตั้งกรรมการของบริษัท ผู้ถือหุ้นมีสิทธิลงคะแนนให้ตัวเองได้ในกรณีผู้ถือหุ้น คือนายอ่อง เลือกตนเองเป็นกรรมการเป็นเพียงแต่ส่วนได้เสียตามธรรมดา หาใช่ส่วนได้เสียเป็นพิเศษตามความหมายของมาตรา 1185 ไม่ เพราะการตั้งกรรมการเป็นวิธีการจัดการของบริษัทจำกัดดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 1144, 1151 นิใช่ เป็นเรื่องส่วนตัวของนายอ่องผู้ถือหุ้นโดยเฉพาะ นายอ่องมีสิทธิลงคะแนนเลือกตนเองเป็นกรรมการได้ และเมื่อไม่ปรากฏว่าการเลือกตั้งกรรมการเพิ่ม ผิดต่อข้อบังคับของบริษัท จะถือว่านายอ่องใช้สิทธิโดยไม่สุจริตไม่ได้ มติที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นของบริษัทเบญจวรรณจำกัด ตั้งให้นายอ่องเป็นกรรมการบริษัท จึงชอบด้วยกฎหมาย

(ตามนัยคำพิพากษาฎีกาที่ 1246/2520)

ตัวอย่างคำตามมาตรา 1190

ข้อ 1. ใน การประชุมใหญ่ วิสามัญของบริษัทจำกัดแห่งหนึ่ง เพื่อพิจารณาเรื่อง ข้อที่ดินของนายจันทร์ผู้ถือหุ้นคนหนึ่ง ก่อนที่จะมีการลงมตินายแสง, นายสี และนายใส ผู้ถือหุ้นสามคนได้ร้องขอให้ลงคะแนนลับ เพราะเห็นว่า การลงมติครั้งนี้ผู้ถือหุ้นคนหนึ่ง มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องแต่นายแดงและนายดำไม่เห็นด้วย จึงได้ถกเถียงกันในเรื่องนี้ ประธานในที่ประชุมจึงได้ขอมติจากที่ประชุมนั้น ที่ประชุมได้ลงมติโดยเสียงข้างมากให้ลงคะแนนโดยเปิดเผย ประธานในที่ประชุมจึงสั่งให้ลงคะแนนโดยเปิดเผย ดังนั้น ให้ท่าน วินิจฉัยว่า คำสั่งของประธานในที่ประชุมนั้นชอบด้วยหลักกฎหมายหรือไม่

แนวคิดตอบ

คำสั่งของประธานในที่ไม่ชอบด้วยหลักกฎหมาย เพราะประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 1190 บัญญัติว่า “ในการประชุมใหญ่ใด ๆ ข้อมติอันเสนอให้ลงคะแนน ท่านให้ตัดสินด้วยวิธีซื้อมือ เว้นแต่เมื่อก่อนหรือในเวลาที่แสดงผลแห่งการซื้อมือนั้น จะได้มีผู้ถือหุ้นสองคนเป็นอย่างน้อยดีใจร้องขอให้ลงคะแนนลับ”

ตามปัญหานี้ ก่อนที่ประชุมจะได้ลงมติ นายแสง, นายสี และนายใส ผู้ถือหุ้นสามคน ได้ร้องขอให้ลงคะแนนลับ ประธานในที่ประชุมจะต้องสั่งให้ลงคะแนนลับ ประธานในที่ประชุมจะไปขอมติจากที่ประชุมใหญ่อีกไม่ได้ แม้จะมีการถกเถียงกันในเรื่องลงคะแนน ก็ตาม คำสั่งของประธานในที่ประชุมจึงไม่ชอบด้วยหลักกฎหมาย

ตัวอย่างคำตามมาตรา 1195

ข้อ 1. คณะกรรมการบริษัทจำกัดแห่งหนึ่ง ได้จัดทำรายงานการประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้น ขึ้นมาฉบับหนึ่ง อันเป็นความเท็จ เนื่องจากมีได้มีการประชุมกันจริง และในรายงานนั้น ได้มีมติแต่งตั้งนายเทียมและนายจำลองเป็นกรรมการผู้จัดการ คณะกรรมการได้นำมติ ดังกล่าวไปจดทะเบียนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1157 นายทะเบียน ได้รับจดทะเบียนให้โดยสุจริต หลังจากนั้นนายเทียมและนายจำลองก็ได้จัดการบริษัทจำกัด สืบมาเป็นเวลาสามเดือนกว่าแล้ว นายเด่นผู้ถือหุ้นคนหนึ่งจึงทราบความจริงทั้งหมด จึง ยื่นคำร้องต่อศาลขอให้ศาลมีการยกเว้นภาระค่าด้ค้านว่า นายเด่นมีได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลมีการยกเว้นภาระค่าด้ค้านว่า นายเทียมและนายจำลองยื่นคำร้องต่อศาลขอให้ศาลมีการยกเว้นภาระค่าด้ค้านว่า นายเทียมและนายจำลองรับฟังได้หรือไม่

ธงคำตอน

ข้อคัดค้านของนายเทียมและนายจำลองรับฟังไม่ได้ เพราะกรณีดังกล่าวมิใช่เป็น เรื่องที่ประชุมใหญ่นั้นได้นัดเรียก หรือได้ประชุมกันหรือลงมติฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งในลักษณะนี้ หรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้รับการอนุมัติในลักษณะนี้ แต่เป็นเรื่องที่มิได้มีการประชุมกันโดย จึงไม่อยู่ในบังคับ ของมาตรา 1195 ดังนั้นแม้นายเด่นจะร้องขอเกินหนึ่งเดือน ศาลก็ชอบที่จะต้องรับคำร้อง ของนายเด่นไว้พิจารณา

ตัวอย่างคำามมาตรา 1201

ข้อ 1. บริษัทแสงจันทร์ จำกัด มีทุนดำเนินการ 100,000 บาท แบ่งเป็น 100 หุ้น ๆ ละ 1,000 บาท งบดุลในรอบปีที่ผ่านมา ปรากฏว่าบริษัทได้กำไร 100,000 บาท คณะกรรมการบริษัท จึงลงมติให้แบ่งเงินปันผลเพียง 50,000 บาท แก่บรรดาผู้ถือหุ้นทั้งหลายของบริษัท ส่วนที่เหลือ 50,000 บาท ให้เก็บไว้เป็นทุนสำรองของบริษัท ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ถือหุ้น คนหนึ่ง ขอให้ท่านวินิจฉัย การกระทำดังกล่าวของคณะกรรมการบริษัทถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่

แนวคิดตอบ

หลักกฎหมาย ม. 1201 การจ่ายเงินปันผลต้องได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้น วินิจฉัย ตามปัญหานี้ การกระทำการของคณะกรรมการบริษัทไม่ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยหลักการจ่ายเงินปันผล เพราะกฎหมายบัญญัติว่าการจ่ายเงินปันผลนั้นต้องได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้น ดังนั้นการที่คณะกรรมการลงมติจ่ายเงินปันผลไปโดยไม่เรียกประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นเพื่อขออนุมัตินั้น จึงไม่ถูกต้องตามกฎหมาย

สรุป การกระทำการของคณะกรรมการบริษัทไม่ถูกต้องตามกฎหมาย

ข้อ 2. บริษัทก้านยาวจำกัด จดทะเบียนเรือนทุนไว้ 2 ล้านบาท มีข้อบังคับของบริษัทว่า บริษัทจะต้องกันเงินกำไรที่บริษัทหารมาได้ไว้ 10% เป็นเงินทุนสำรองจนกว่าจะมีเงินทุนสำรอง 20% ของเงินทุนจดทะเบียนเมื่อสิ้นปี 2522 บริษัทมีเงินทุนสำรอง 340,000 บาท และมีกำไรอีก 100,000 บาท กรรมการบริษัทเห็นว่าบริษัทมีเงินทุนสำรองเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้แล้ว จึงมีมติให้นำเงินกำไรและเงินทุนสำรองอีก 40,000 บาท มาจ่ายเป็นเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้นทั้งหมด ในฐานะที่ท่านเป็นที่ปรึกษากฎหมายของบริษัท เห็นว่าการจ่ายเงินปันผลครั้งนี้เป็นการชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

แนวคิดตอบ

ป.พ.พ. มาตรา 1201 วรรค 1 บัญญัติว่า “ห้ามมิให้ประกาศอนุญาตเงินปันผล นอกจากโดยมติของที่ประชุมใหญ่”

ป.พ.พ. มาตรา 1201 วรรค 3 บัญญัติว่า “ห้ามมิให้จ่ายเงินปันผลจากเงินประเภทอื่นนอกจากเงินกำไร ถ้าหากบริษัทขาดทุนห้ามมิให้จ่ายเงินปันผลจนกว่าจะได้แก้ไขให้หายขาดทุนเช่นนั้น”

ป.พ.พ. มาตรา 1202 วรรค 1 บัญญัติว่า “ทุกคราวที่แจกเงินปันผลบริษัทจะต้องจัดสรรเงินไว้เป็นทุนสำรองอย่างน้อยหนึ่งในยี่สิบส่วนของจำนวนผลกำไรซึ่งบริษัททำมาได้จากการของบริษัท จนกว่าทุนสำรองนั้นจะมีจำนวนถึงหนึ่งในสิบของจำนวนทุนของบริษัทหรือมากกว่านั้น และแต่จะได้ตกลงกำหนดไว้ในข้อบังคับของบริษัท”

ตามปัญหา การจ่ายเงินปันผลของบริษัทก้านยาวจำกัด ไม่ชอบด้วยกฎหมายหลายประการคือ

1. กรรมการบริษัทลงมติให้จ่ายเงินปันผลนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะจะจ่ายเงินปันผลได้ก็ต่อเมื่อมีมติที่ประชุมใหญ่แห่งผู้ถือหุ้นเท่านั้นที่จะอนุญาตประกาศได้ตามกฎหมายเว้นแต่เป็นการจ่ายเงินปันผลระหว่างกาล

2. มีการนำเงินทุนสำรองของบริษัทจำนวน 40,000 บาท มาจ่ายเป็นเงินปันผล เป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งจะต้องนำเงินกำไรเท่านั้นมาจ่ายเป็นเงินปันผล

3. ไม่มีการกันเงินกำไรที่บริษัทหมายได้เป็นเงินทุนสำรองของบริษัทด้วยที่ข้อบังคับของบริษัทที่กำหนดไว้

ดังนั้น ข้าพเจ้าในฐานะ ที่ปรึกษากฎหมายของบริษัทจึงเห็นว่าการจ่ายเงินปันผลของบริษัทดังนี้ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ด้วยเหตุผลและหลักกฎหมายดังกล่าวข้างต้นแล้ว

ตัวอย่างคดีความมาตรา 1202

ข้อ 1. ข้อบังคับของบริษัทขันโต๊กจำกัด ได้กำหนดไว้ว่า “ก่อนแบ่งเงินปันผลทุกครั้ง ให้บริษัทกันไว้เป็นทุนสำรองร้อยละ 4 ของกำไรทั้งหมด จนกว่าทุนสำรองนั้นจะมีจำนวนถึง 1 ใน 15 ของจำนวนทุนของบริษัท” กรรมการบริษัทได้เรียกประชุมบรรดาผู้ถือหุ้น เพื่อลงมติเกี่ยวกับการที่บริษัทจะจ่ายเงินปันผลกลางปี ที่ประชุมใหญ่ได้ลงมติธรรมด้วยเสียง赞 ให้จ่ายเงินปันผลได้ โดยให้บริษัทกันเงินไว้เป็นทุนสำรองเท่าที่ข้อบังคับของบริษัทกำหนดไว้เสียก่อน กรรมการบริษัทก็ได้ปฏิบัติตามมติของที่ประชุมใหญ่นี้ ขอให้ท่านวินิจฉัยว่า การจ่ายเงินปันผลของบริษัทครั้งนี้ เป็นการถูกต้องตามหลักกฎหมายหรือไม่ เพราะเหตุใด

แนวกำหนด

ป.พ.พ.มาตรา 1202 บัญญัติว่า “ทุกคราวที่แจกเงินปันผลบริษัทด้วยจัดสรรเงินไว้เป็นทุนสำรองอย่างน้อยหนึ่งในสิบส่วนของจำนวนผลกำไร ซึ่งบริษัททำมาหากได้จากกิจการของบริษัทจนกว่าทุนสำรองนั้นจะมีจำนวนถึงหนึ่งในสิบของจำนวนของทุนของบริษัทหรือมากกว่านั้น แล้วแต่จะได้ตกลงกำหนดไว้ในข้อบังคับของบริษัท”

จากบทบัญญัติของมาตรา 1202 นี้จะเห็นได้ว่า ทุกคราวที่แจกเงินปันผล บริษัทด้วยจัดสรรเงินกำไรให้นั้นไว้เป็นทุนสำรองเสียก่อนอย่างน้อยหนึ่งในสิบส่วน หรือร้อยละห้าของผลกำไร ซึ่งบริษัททำมาหากได้ จนกว่าทุนสำรองนั้นจะมีจำนวนถึงหนึ่งในสิบของจำนวนทุนของบริษัทหรือมากกว่านั้น แล้วต่อข้อบังคับของบริษัทจะได้กำหนดไว้

ในลักษณะปัญหาการที่ข้อบังคับของบริษัทกำหนดให้จัดสรรเงินไว้เป็นทุนสำรองร้อยละสี่ของกำไรทั้งหมด จึงเป็นการต่ำกว่าอัตราที่กฎหมายกำหนดไว้ เพราะกฎหมายกำหนดไว้ว่าต้องจัดสรรเงินไว้เป็นทุนสำรองอย่างน้อยร้อยละห้าของจำนวนผลกำไรที่ทำมาหากได้ ข้อบังคับนี้จึงขัดต่อบัญญัติของกฎหมาย และเป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ข้อบังคับนี้จึงตกเป็นโมฆะ (ตามมาตรา 151 ป.พ.พ.)

เมื่อบริษัทด้วยจัดการจ่ายเงินปันผลกลางปีก็ย่อมทำได้ โดยขออนุญาตต่อที่ประชุมใหญ่ เมื่อที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นอนุญาติจ่ายเงินปันผลได้แต่ต้องหักไว้เป็นทุนสำรองอย่างน้อยร้อยละห้าของจำนวนผลกำไรที่บริษัททำมาหากได้เสียก่อน แต่การที่บริษัทได้หักเงินกำไรไว้เป็นทุนสำรองร้อยละสี่ตามข้อบังคับของบริษัทกำหนดไว้นั้น เป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ข้อ 2. บริษัทไทยพัฒนาจำกัด มีทุนจดทะเบียนหนึ่งล้านบาท แบ่งเป็นหนึ่งห้าสิบหุ้น มูลค่าหุ้นละหนึ่งร้อยบาท งบดุลในรอบปีที่ผ่านมาปรากฏว่าบริษัทมีกำไรสุทธิ สามแสนบาท คณะกรรมการจึงขอมาติจากที่ประชุมใหญ่ เพื่อขออนุญาตจ่ายเงินปันผล ที่ประชุมใหญ่

ได้ลงมติเป็นเอกฉันท์ให้จ่ายเงินปันผลได้หุ้นละสามสิบบาท ดังนี้ให้ท่านวินิจฉัยว่ามติของที่ประชุมไม่ชอบในเรื่องอนุญาตให้จ่ายเงินปันผลถูกต้องตามหลักกฎหมายหรือไม่

ธงคำตอบ

มติของที่ประชุมไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะการจ่ายเงินปันผลทุกคราว บริษัทต้องจัดสรรเงินไว้เป็นทุนสำรองอย่างน้อยหนึ่งในยี่สิบส่วนของจำนวนผลกำไร แต่ตามปัญหาที่ประชุมใหญ่ ผู้ถือหุ้นได้ลงมติให้จ่ายเงินปันผลหุ้นละสามสิบบาท เมื่อบริษัทไทยพัฒนา จำกัด มีหุ้นอยู่หนึ่งหมื่นหุ้น จึงต้องจ่ายเงินปันผลรวมทั้งหมดสามแสนบาท บริษัทไม่ได้หักไว้เป็นทุนสำรองเลย มติดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมายมาตรา 1202 ซึ่งบัญญัติว่า “ทุกคราวที่แจกเงินปันผล บริษัทต้องจัดสรรเงินไว้เป็นทุนสำรองอย่างน้อยหนึ่งในยี่สิบส่วนของจำนวนผลกำไร ซึ่งบริษัททำมาหากได้จากการของบริษัท.....”

ตัวอย่างคำตามมาตรา 1220

ข้อ 1. กรรมการบริษัทได้ประชุมกันและลงมติเป็นเอกฉันท์ตกลงให้บริษัทเพิ่มทุนโดยการออกหุ้นใหม่ สาเหตุ เพราะเงินทุนของบริษัทไม่มีพอที่จะทำงานได้ ที่ประชุมไม่ได้กำหนดว่าหุ้นใหม่ที่ออกมานี้ให้ขายแก่ผู้ใด ในฐานะที่ท่านเป็นนักศึกษากฎหมาย ขอให้ท่านวินิจฉัยในเชิงอรรถกฎหมายว่า หุ้นใหม่ที่ออกนี้จะขายให้แก่ผู้ใด หรืออย่างไร

แนวทางตอบ

หลักกฎหมาย ม.1220 “บริษัทจำกัดอาจเพิ่มทุนของบริษัทขึ้นได้ด้วยออกหุ้นใหม่ โดยมติพิเศษของประชุมผู้ถือหุ้น”

นิจลัย ตามปัญหา เนื่องจากเป็นการออกมติโดยคณะกรรมการ ฉะนั้นปัญหานี้ การเพิ่มทุนของบริษัทจึงใช้ไม่ได้มาตั้งแต่ต้น เพราะหลักกฎหมายบัญญัติไว้ว่า การเพิ่มทุนต้องเป็นมติพิเศษของที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้น

ข้อ 2. บริษัทจำกัดแห่งหนึ่งมีทุนจดทะเบียน 10 ล้านบาท แบ่งออกเป็น 100,000 หุ้น มีมูลค่าหุ้นละ 100 บาท ต่อมาริษัทจำกัดแห่งนี้ขาดเงินหมุนเวียน ประธานกรรมการ จึงได้หารือในที่ประชุมกรรมการ ที่ประชุมกรรมการได้ลงมติเป็นเอกฉันท์ให้เพิ่มทุนของบริษัท โดยการออกหุ้นใหม่อีก 100,000 หุ้น โดยมีมูลค่าหุ้นละ 100 บาทเท่าเดิม จากนั้น ประธานกรรมการก็ได้นำหุ้นที่ออกใหม่หั้งหมดเสนอขายให้แก่บรรดาผู้ถือหุ้นหั้งหลาย ในบริษัทจำกัดแห่งนี้ตามสัดส่วนที่เขากล่าวอ้าง ดังนี้ ให้ท่านวินิจฉัยว่า การเพิ่มทุนของบริษัทจำกัดแห่งนี้ชอบด้วยหลักกฎหมายหรือไม่

แนวทางตอบ

ตาม ป.พ.พ. มาตรา 1220 บัญญัติว่า “บริษัทจำกัดอาจเพิ่มทุนของบริษัทขึ้นได้ด้วยออกหุ้นใหม่โดยมติพิเศษของที่ประชุมผู้ถือหุ้น”

จากมาตรานี้ จะเห็นได้ว่า การเพิ่มทุนของบริษัทจำกัดนี้ จะทำขึ้นได้โดยด้วยการออกหุ้นใหม่ โดยมติพิเศษของที่ประชุมผู้ถือหุ้นเท่านั้น กรรมการของบริษัทจะประชุมกันเองในระหว่างกรรมการด้วยกันแล้วลงมติให้เพิ่มทุนของบริษัทจำกัดได้ เมื่อกรรมการของบริษัทจำกัดได้ลงมติเป็นเอกฉันท์ให้เพิ่มทุนของบริษัทจำกัดโดยการออกหุ้นใหม่ การกระทำการจึงไม่ชอบด้วยหลักกฎหมาย

สรุป การเพิ่มทุนของบริษัท จำกัด แห่งนี้ไม่ชอบด้วยหลักกฎหมาย

ข้อ 3. บริษัทรวมโชค จำกัด มีทุนสำรองตามกฎหมายอยู่ 10 ล้านบาท ต่อมากล่าวว่า คณะกรรมการบริษัทประสงค์จะทำการค้าโครงการหนึ่ง แต่เงินทุนของบริษัทมิได้มีพอเพียง คณะกรรมการบริษัทจึงเรียกประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นเพื่อขอมติพิเศษเรื่องเพิ่มทุน ที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นได้มีมติพิเศษให้เพิ่มทุนอีก 10 ล้านบาท โดยให้โอนทุนสำรองตามกฎหมายที่มี

อยู่ดังกล่าวมาเป็นการชาระค่าหุ้นแทน ดังนี้ ขอให้ท่านวินิจฉัยว่า มติที่ออกมานี้จะถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ เพราะเหตุใด

แนวคำตอบ

หลักกฎหมาย

มาตรา 1220 บริษัทจำกัดอาจเพิ่มทุนของบริษัทขึ้นได้ด้วยออกหุ้นใหม่โดยมติพิเศษของประชุมผู้ถือหุ้น

มาตรา 1222 ถ้าหากว่าที่ประชุมใหญ่มีได้วินิจฉัยไว้เป็นอย่างอื่นเช่น บรรดาหุ้นที่ออกใหม่นั้น ต้องเสนอให้แก่ผู้ถือหุ้นทั้งหลายตามส่วนจำนวนหุ้น ซึ่งเขาก็อยู่

คำเสนอเช่นนี้ต้องทำเป็นหนังสือบอกรับไว้เปย়ังผู้ถือหุ้นทุก ๆ คนระบุจำนวนหุ้นให้ทราบว่าผู้นั้นชอบที่จะซื้อได้กี่หุ้น และให้กำหนดวันว่า ถ้าพ้นวันนั้นไปมิได้มีคำสั่นองแม้แล้ว จะถือว่าเป็นอนุเมรับซื้อ

เมื่อวันที่กำหนดล่วงไปแล้วก็ต้องออกมาว่าไม่รับซื้อหุ้นนั้นก็ต้องการต้องเอาหุ้นนั้นออกเสนอให้บุคคลภายนอกเข้าซื้อซึ่งก็ได้

มาตรา 1228 มติพิเศษ ซึ่งอนุญาตให้เพิ่มทุนหรือลดทุนนั้น บริษัทต้องจดทะเบียนภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้ลงมตินั้น

วินิจฉัย ตามปัญหานี้ เมื่อบริษัทต้องการเพิ่มทุนคณะกรรมการบริษัทจึงเรียกประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้น เพื่อขอมติพิเศษเรื่องเพิ่มทุน ที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นมีมติพิเศษให้เพิ่มทุน 10 ล้านบาท ซึ่งจะต้องนำมติพิเศษเรื่องเพิ่มทุนนี้ไปจดทะเบียนภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้ลงมตินั้นตามมาตรา 1228 เมื่อบริษัทมีมติพิเศษให้เพิ่มทุน บริษัทก็จะต้องออกหุ้นใหม่ตามมาตรา 1220 และเสนอขายต่อไปตามมาตรา 1222 ที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นจะออกมติพิเศษโดยให้นำเงินทุนสำรองมาชำระหนี้ค่าหุ้นเมื่อได้ เพราะขัดกับหลักกฎหมายดังกล่าวข้างต้น

สรุป มติพิเศษของบริษัทที่ออกมามาตามปัญหานี้ขัดต่อหลักกฎหมาย

ตัวอย่างคำตามมาตรา 1225

ข้อ 1. บริษัทกำแหงจำกัด มีทุนของบริษัท 1,000,000 บาท มีทุนสำรอง 3,000,000 บาท กรรมการบริษัทได้เรียกประชุมเพื่อจะลดทุนของบริษัทให้เหลือ 200,000 บาท เพราะเห็นว่าทุนสำรองทั่วทุนของบริษัทแล้ว ที่ประชุมมีมติพิเศษให้ลดทุนลงได้มติพิเศษของที่ประชุมบริษัทครั้งนี้ขอบด้วย ป.พ.พ. ว่าด้วยหุ้นส่วนบริษัทหรือไม่

แนวคิดตอบ

หลักกฎหมาย ตาม ป.พ.พ. มาตรา 1225 บัญญัติว่า “อันทุนของบริษัทนั้น จะลดลงไปให้ถึงต่ำกว่าจำนวนหนึ่งในสี่ของทุนเงินทั้งหมดหาได้ไม่”

ตามปัญหา บริษัทกำแหงจำกัดมีทุนบริษัทหนึ่งล้านบาท บริษัทจะทำการลดทุนให้เหลือสองแสนบาท การลดทุนของบริษัทดังกล่าวเหลือต่ำกว่าหนึ่งในสี่ของทุนบริษัท แม้ว่าทุนบริษัทจะมีทุนสำรองทั่วทุนของบริษัท แต่เนื่องจากทุนสำรองมิใช่ทุนของบริษัท ดังนั้นบริษัทจะลดทุนให้เหลือสองแสนบาทไม่ได้ ฉะนั้นมติพิเศษของที่ประชุมบริษัทฯ จึงไม่ชอบด้วย ป.พ.พ. ว่าด้วยหุ้นส่วนบริษัท

ตัวอย่างคำานมาตรา 1236

ข้อ 1. นายร่วม (ผู้ถือหุ้นของบริษัทปลดภัยจำกัด) เป็นโจทก์ยื่นฟ้องบริษัทปลดภัยจำกัดเป็นจำเลยขอให้เลิกบริษัท นายนำในฐานะกรรมการบริษัทฯได้ยื่นคำให้การต่อสักดิ์ ต่อมนายร่วมกับนายนำตกลงกันทำสัญญาประนีประนอมยอมความกันให้เลิกบริษัท ศาลได้พิจารณาพิพากษาตามยอม โดยหาได้ชี้ขาดข้อเท็จจริงว่า มีเหตุที่จะเลิกบริษัทดังฟ้องไม่ ต่อมนายฉลาด (ผู้ถือหุ้นคนหนึ่งของบริษัท) และผู้ถือหุ้นคนอื่น ๆ ไม่ต้องการให้เลิกบริษัทจึงมาขอคำปรึกษาจากท่านในฐานเป็นที่ปรึกษากฎหมาย ท่านจะให้คำปรึกษาอย่างไร

แนวคิดตอบ

(ก) เนื่องจากการทำสัญญายอมความระหว่างนายร่วมกับนายนำให้เลิกบริษัทนั้น ถือได้ว่าก่อให้เกิดความเสียหายแก่นายฉลาดและผู้ถือหุ้นคนอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เป็นการกระทำที่มิชอบด้วย พ.พ.พ. มาตรา 1194, 1236 (4) ที่ว่าการตกลงกันเลิกบริษัท ต้องประชุมใหญ่นี้มติให้เลิกบริษัท

(ข) โดยอาศัยหลักกฎหมายและเหตุผลข้างต้น ย่อมมีผลทำให้นายฉลาดและผู้ถือหุ้นคนอื่น ๆ มีสิทธิฟ้องคดีเพื่อปลดเบี้ล้อความเสียหายนั้นได้ กล่าวคือ แม้จะฟ้องขอให้เพิกถอนคำพิพากษาตามยอมไม่ได้ ก็มีสิทธิฟ้องขอให้ศาลมددงว่าคำพิพากษาในคดีนี้ไม่กระทบถึงสิทธิของนายฉลาด ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นและผู้ถือหุ้นคนอื่น ๆ ในอันที่จะให้บริษัทคงมีอยู่ต่อไป (ส่วนคำพิพากษาตามยอมจะบังคับกันได้อย่างใดหรือไม่นั้น เป็นเรื่องระหว่างคู่กรณีที่ทำสัญญายอมความกัน)

ดังนั้น นายร่วมและนายนำซึ่งทำสัญญายอมความดังกล่าวไม่มีสิทธิที่จะขอจดทะเบียนเลิกบริษัทโดยอาศัยหลักกฎหมายและเหตุผลดังกล่าวข้างต้นในข้อ (ก) และ (ข) (เทียบได้กับคำพิพากษาฎีกาที่ 223/2506)

ข้อ 2. บริษัทแสงทองจำกัด นายเงินเป็นกรรมการผู้จัดการ นายทองเป็นผู้ถือหุ้นคนหนึ่งซึ่งมีหุ้นจำนวนมากและผู้ถือหุ้นส่วนมากได้ให้ความไว้วางใจ นายทองแต่ผู้เดียว เห็นว่า บริษัทขาดทุนควรเลิก จึงฟ้องบริษัทแสงทองจำกัดขอให้ศาลมั่นใจว่า บริษัทไม่ขาดทุนไม่มีเหตุที่ศาลจะสั่งเลิกบริษัท ผู้ถือหุ้นไม่มีอำนาจฟ้อง แต่ในที่สุดนายเงินกับนายทองตกลงกันยอมเลิกบริษัทและตั้งนายเพชรเป็นผู้ช่วยบัญชี ศาลได้ทำสัญญาประนีประนอมยอมความและพิพากษาให้เป็นไปตามที่ยอมกันนั้นคดีไม่มีการสืบพยาน ศาลมิได้วินิจฉัยชี้ขาดข้อเท็จจริงว่า มีเหตุจะเลิกบริษัทได้ตามที่นายทองกล่าวอ้าง ดังนี้ นายเพชรผู้ช่วยบัญชีมีสิทธิขอจดทะเบียนเลิกบริษัทแสงทองจำกัดหรือไม่

แนวคิดอ่อน

การตกลงกันเลิกบริษัทจะต้องประชุมใหญ่มีมติพิเศษให้เลิกบริษัทตามมาตรา 1194 และมาตรา 1236 (4) การที่นายเงินกรรมการผู้จัดการและนายกองผู้ถือหุ้นตกลงกันเพียง 2 คนให้เลิกบริษัทเป็นการกระทำที่มิชอบด้วยกฎหมาย แม้การตกลงนั้นจะทำเป็นสัญญาประนีประนอมยอมความในศาลและศาลมิพากษาให้เป็นไปตามนั้น แต่ศาลก็หาได้ชี้ข้อเท็จจริงว่ามีเหตุเลิกบริษัทไม่ นายเพชรผู้ชำระบัญชีไม่มีสิทธิที่จะขอจดทะเบียนเลิกบริษัทลงท้องจำกัด อันเป็นการทำความเสียหายแก่ผู้ถือหุ้นคนอื่น (คำพิพากษาฎีกาที่ 223/2506)

ตัวอย่างคำตามเกี่ยวกับเรื่องการชำระบัญชีห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน, ห้างหุ้นส่วนจำกัด, บริษัทจำกัด

ข้อ 1 การชำระบัญชีคืออะไร

แนวคิดตอบ ได้แก่การสะสมการทำงานของห้างหุ้นส่วน, บริษัท การชำระหนี้ที่ค้างชำระบุคคลภายนอก ตลอดจนจำหน่ายทรัพย์สินของห้างหุ้นส่วน, บริษัท

ข้อ 2 ผู้ใดเป็นผู้ชำระบัญชี

แนวคิดตอบ ห้างหุ้นส่วน, บริษัท เมื่อเลิกกันเพราเหตุอื่นนอกจกล้มละลาย หุ้นส่วนผู้จัดการ หรือกรรมการของบริษัท ยอมเข้าเป็นผู้ชำระบัญชี เว้นแต่มีข้อสัญญาของห้างหรือข้อบังคับของบริษัทกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ในกรณีที่ไม่มีผู้ชำระบัญชี พนักงานอัยการ หรือผู้มีส่วนได้เสียจะร้องขอให้ศาลตั้งกิจได้ (ตาม ป.พ.พ. มาตรา 1251)

ข้อ 3 เมื่อห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนหรือบริษัทจำกัดได้เลิกกันแล้ว จะต้องปฏิบัติอย่างไร

แนวคิดตอบ ผู้ชำระบัญชีต้องนำความไปจดทะเบียนภายในสิบสี่วันนับแต่วันเลิกกัน โดยจะต้องระบุชื่อผู้ชำระบัญชีลงในตัวยี่ในเวลาจดทะเบียน (ตามมาตรา 1254)

ข้อ 4 อำนาจหน้าที่ของผู้ชำระบัญชีมีประการใดบ้างในระหว่างเมื่อห้างหุ้นส่วน, บริษัทเลิกกัน

แนวคิดตอบ ดูมาตรา 1253, 1254, 1255, 1259

ข้อ 5 เมื่อการชำระบัญชีของห้างหุ้นส่วน, บริษัท เสร็จลงแล้ว ผู้ชำระบัญชีมีหน้าที่ประการใด

แนวคิดตอบ ดูมาตรา 1270, 1271

ข้อ 6 เมื่อชำระบัญชีเสร็จแล้ว หนี้สินต่าง ๆ ที่ยังค้างชำระอยู่ เจ้าหนี้ของห้างฯ หรือของบริษัท จะฟ้องเรียกได้หรือไม่

แนวคิดตอบ พ้องเรียกได้แต่ต้องฟ้องภายในสองปีนับแต่วันจดทะเบียนเสร็จการชำระบัญชีซึ่งได้แก้วันที่นายทะเบียนสั่งรับจดทะเบียนมิใช้วันเสนอขอจดทะเบียน

ข้อ 7 ที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นบริษัท รวมอินทราก จำกัด ได้ลงมติพิเศษให้เลิกบริษัท และตั้งนายดำรงและนายดำรัสซึ่งมีได้เป็นกรรมการของบริษัทเป็นผู้ชำระบัญชี นายดำรงและนายดำรัสจดทะเบียนเลิกบริษัทเมื่อวันที่ 15 มกราคม 2540 ซึ่งกระทำการที่กฎหมายกำหนด หลังจากนั้นนายดำรงและนายดำรัสได้มีการชำระบัญชีจนเสร็จสิ้นเมื่อที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นได้อนุมัติรายงานการชำระบัญชีแล้ว นายดำรงและนายดำรัสได้ยื่นขอจดทะเบียนเสร็จการชำระบัญชีเมื่อ 10 สิงหาคม 2540 นายทะเบียนสั่งรับจดทะเบียนและเสร็จการชำระบัญชีเมื่อ 15 สิงหาคม 2540 ต่อมาเมื่อวันที่ 13 สิงหาคม 2542 นายนครเจ้าหนี้บริษัทเป็นโจทก์ฟ้องบริษัทรวมอินทราก จำกัดให้ชำระหนี้ 5 แสนบาทที่บริษัทเป็นหนี้ค่าเชื้อสินค้าระหว่างดำเนินกิจการอยู่ นายดำรงและนายดำรัสยื่นคำให้การแทนบริษัทต่อสู้ว่าคดีขาดอายุความ เพราะไม่ฟ้องภายในสองปีนับแต่จดทะเบียนเลิกบริษัท นายนครโจทก์ได้คัดค้านว่านายดำรงและนายดำรัสไม่มีอำนาจลงชื่อในคำให้การแทนบริษัท เพราะมิได้เป็นกรรมการบริษัท ดังนี้ ให้ท่านวินิจฉัยว่าบุคคลใดมีอำนาจลงชื่อในคำให้การแทนบริษัทและคดีของนายนครโจทก์ขาดอายุความหรือไม่

เอกสารแน่นำ
กระบวนการวิชาการกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
ว่าด้วยหุ้นส่วนบริษัทและสมาคม (LW 310)

ตัวราชที่ใช้ คำอธิบายเรื่องมาตรฐานวิชาประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยหุ้นส่วนบริษัท LW 310

ข้อสอบ อัตนัยล้วนจำนวน 3 ข้อ

วิธีศึกษา ต้องอ่านคำอธิบายเรื่องมาตรฐานให้เข้าใจ แล้วถูคำถามที่เกี่ยวกับมาตรฐานนั้น ๆ ในคำอธิบายเรื่องมาตรฐานจะมีคำถามที่เคยออกข้อสอบในภาคต่าง ๆ มาแล้ว ให้ อ่านคำถามก่อนและลองตอบดูโดยเพียงลงบนกระดาษแล้วนำมาเทียบกับคำตอบว่าถูกต้อง ตามหลักกฎหมายหรือไม่ ทั้งนี้ ห้ามอ่านคำตอบก่อน และจับเวลาด้วยว่าใช้เวลาเขียนคำตอบ เป็นเวลาเท่าใด เมื่อสอบแล้วนักศึกษาควรตอบข้อสอบให้เสร็จสิ้นก่อนหมดเวลาอย่างน้อย ครึ่งชั่วโมง จะได้มีเวลาทบทวนคำตอบ

ตัวบทมาตรฐานที่ควรศึกษามากเป็นพิเศษ

ได้แก่มาตรฐานดังต่อไปนี้

มาตรฐาน 1012 ในมาตรฐานนี้จะต้องทราบว่า ลักษณะของสัญญาจัดตั้งห้างหุ้นส่วน สามัญสัญญาจัดตั้งห้างหุ้นส่วนจำกัดและสัญญาจัดตั้งบริษัทจำกัดเป็นอย่างไร โดยมีมาตรฐาน ที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐาน 1012 ดังนี้ ถ้าเป็นเรื่องของสัญญาจัดตั้งห้างหุ้นส่วนสามัญ มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง คือ มาตรฐาน 1012 ประกอบกับ มาตรฐาน 1025 แต่ถ้าเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัดจะเป็น มาตรฐาน 1012 ประกอบกับ มาตรฐาน 1077 ถ้าเป็นสัญญาจัดตั้งบริษัทจำกัดก็ต้องดูมาตรฐาน 1012 ประกอบกับ มาตรฐาน 1096 และ มาตรฐาน 1097 ใน มาตรฐาน 1012 นี้ คำถามที่เคยออกข้อสอบ มักจะถามว่า ลงทุน ร่วมกันแต่ได้ตกลงกันว่าให้หุ้นส่วนบางคน ไม่ต้องรับผิดในส่วนที่ขาดทุน หรือตกลงร่วมทุนกัน โดยฝ่ายหนึ่งลงแรง อีกฝ่ายหนึ่งลงทรัพย์สิน ถ้ามีรายได้เท่าไหร่จะแบ่งกันคนละครึ่ง หรือข้อตกลง ที่ว่าลงทุนร่วมกันโดยที่อีกฝ่ายหนึ่งมีสิทธิรับเงินกำไร ตามส่วนที่ลงทุนก็ได้หรือจะเลือกเอา ดอกเบี้ยฯ เก็บเงินที่นำมารลงทุนก็ได้ ข้อตกลงดังกล่าวนี้จะเป็นสัญญาจัดตั้งห้างหุ้นส่วนหรือไม่

มาตรฐาน 1021 ตาม มาตรฐานนี้ให้เป็นหน้าที่ของนายทะเบียนจะต้องแต่งบ่орายการ ที่จดทะเบียนไว้ลงพิมพ์โฆษณาในหนังสือราชการจากนั้นเบิกภาษ ห้างหุ้นส่วนสามัญนั้นจะ จดทะเบียนหรือไม่ก็ได้ แต่ถ้าเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัดและบริษัทจำกัดแล้ว จะต้องจดทะเบียนเสมอ

มาตรา 1022 เมื่อพิมพ์ข้อความที่จดทะเบียนลงในหนังสือราชกิจจานุเบกษาแล้ว ถือว่าเป็นอันรู้แก่บุคคลทั่วไป ดังนั้น ถ้าหุ้นส่วนผู้จัดการได้ทำเกินขอบเขตอำนาจตามที่จดทะเบียนไว้จะมีผลอย่างไร หรือ หุ้นส่วนที่มิใช่หุ้นส่วนผู้จัดการ ถ้าได้เข้ามาจัดการห้างแล้วจะผูกพันห้างหุ้นส่วนหรือไม่

มาตรา 1023 ต้องเข้าใจว่า การถือเอาประโยชน์จากบุคคลภายนอกจากข้อความที่จดทะเบียน หรือจากข้อความในสัญญาหรือเอกสารนั้นหมายความว่าอย่างไร แต่บุคคลภายนอกถือเอาประโยชน์เช่นว่านั้นได้แล้วมีความหมายอย่างไร ตัวอย่างค่าdam เอก โท ตรี ตกลงตั้งห้างหุ้นส่วนจำกัด จดทะเบียนตั้งเสร็จแล้วโดยโทเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ เอกเป็นหุ้นส่วนจำพวกจำกัดความรับผิดแต่ก่อนที่ประกาศข้อความนี้ในหนังสือราชกิจจานุเบกษา โทได้จัดการห้างฯ ไปในทางธรรมดากิจการค้าขายของห้าง ดังนี้ เอก โท ตรี จะต้องรับผิดในหนึ่นอย่างไร ถ้าห้างหุ้นส่วนจำกัดไม่มีเงินชำระหนี้

มาตรา 1025 ต้องรู้ว่าห้างหุ้นส่วนสามัญนั้นผู้เป็นหุ้นส่วนจะต้องรับผิดในหนี้สินของห้างอย่างไร

มาตรา 1026 สิ่งที่นำมาลงหุ้นมีอะไรบ้าง หรือรับว่าจะลงหุ้นร่วมกัน แต่ไม่ยอมส่งมอบส่วนลงหุ้นมาเลย ผู้นั้นจะเป็นหุ้นส่วนหรือไม่

มาตรา 1028 การคิดค่าแรงงานมีวิธีคิดอย่างไร ถ้าลงหุ้นด้วยทรัพย์สินด้วยแรงงานด้วย จะมีวิธีคิดทุนของผู้นั้นอย่างไร หุ้นส่วนจำพวกไหนที่ลงหุ้นด้วยแรงงานไม่ได้

มาตรา 1031 ถ้าหุ้นส่วนบางคนไม่ยอมส่งมอบส่วนลงหุ้นของตนมาเสียเลย หุ้นส่วนอื่น ๆ จะต้องดำเนินการอย่างไร หรือถ้าคำนออกกล่าวนั้นไม่ได้ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนแต่ได้นำไปปมฉบับให้ถึงตัว จะใช้ได้ตามมาตรฐานหรือไม่ หรือในคำนออกกล่าวนี้ได้มีคำว่าจะให้ออกจากหุ้นส่วนถ้าไม่ส่งส่วนลงหุ้นมา จะได้หุ้นส่วนผู้นั้นออกจากห้างหุ้นส่วนได้หรือไม่ หรือถ้าไม่ยอมมอบส่วนลงหุ้นมาเลย จะใช้อำนาจศาลบังคับได้หรือไม่ หรือลงหุ้นด้วยทรัพย์และลงแรงด้วย แต่ไม่ส่งมอบทรัพย์มาเลย จะเข้ามาตราหนี้หรือไม่ หรือส่งทรัพย์มาบางส่วนแล้ว ต่อมาถูกเรียกให้ส่งอีก แต่ไม่มีทรัพย์ส่ง หุ้นส่วนคนอื่น ๆ จะได้ออกจากความเป็นหุ้นส่วนได้หรือไม่

มาตรา 1032 การเปลี่ยนแปลงข้อสัญญา หรือเปลี่ยนวัตถุประสงค์ของห้าง ต้องได้รับความยินยอมจากหุ้นส่วนทุกคน เว้นแต่มีข้อตกลงกันไว้ก่อนว่าให้ใช้เสียงเป็นอย่างอื่น เช่น ใช้เสียงข้างมาก ก็ต้องเป็นไปตามนั้น เช่น ตกลงเข้าหุ้นส่วนกัน 10 ปี ดำเนินการมาได้ 3 ปี ต้องการเลิกห้าง ก็ตกลงเลิกได้ถ้าทุกคนยินยอมพร้อมกัน แต่ถ้าไม่ได้ตกลงเลิกห้างกันไว้ ถ้าหุ้นส่วนบางคนต้องการเลิก แต่หุ้นส่วนอีกหลายคนไม่ต้องการเลิก ดังนี้จะต้องปฏิบัติอย่างไร จึงจะเลิกห้างได้

มาตรา 1033 ไม่ได้ตกลงให้ผู้ใดจัดการห้างหุ้นส่วน ให้จะมีอำนาจจัดการห้างหุ้นส่วนได้ ถ้าเกิดมีการทักท้วงในเรื่องของการจัดการหุ้นส่วนคนที่ทักท้วง จะต้องร่วมรับผิดในการขาดทุนหรือไม่ หรือถ้ามีกำไรมีสิทธิได้กำไรหรือไม่ หรือจะต้องรับผิดต่อเจ้าหนี้ของห้างหรือไม่ หรือถ้าก่อนทำสัญญาได้นอกกล่าวการทักท้วงไปยังบุคคลภายนอกแล้ว ดังนั้นบุคคลภายนอกจะฟ้องหุ้นส่วนผู้ที่นับอกกล่าวได้หรือไม่

มาตรา 1035 ได้ตกลงให้หุ้นส่วนหลายคนเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ดังนั้นหุ้นส่วนที่มิใช่หุ้นส่วนผู้จัดการได้จัดการห้างไปแล้ว จะผูกพันห้างหุ้นส่วนหรือไม่ หรือหุ้นส่วนที่มิใช่หุ้นส่วนผู้จัดการจะมีอำนาจจัดการห้างหุ้นส่วนที่มิได้มีอำนาจจัดการได้ทักษะไปแล้วจะมีผลอย่างไรบ้าง หรือ ก่อนทำสัญญากันหุ้นส่วนที่มิได้มีอำนาจจัดการได้ทักษะไปยังบุคคลภายนอกผู้นั้นแล้ว แต่บุคคลภายนอกไม่ได้สนใจ ต่อมาในภายหลังจะฟ้องหุ้นส่วนที่ทักท้วงได้หรือไม่ หรือในระหว่างกันเองหุ้นส่วนผู้ที่ทักท้วงจะต้องรับผิดหรือไม่ถ้าการจัดการในคราวนั้นขาดทุน หรือในทางตรงกันข้ามถ้าการจัดการมีกำไร หุ้นส่วนที่ทักท้วงจะได้ส่วนแบ่งกำไรหรือไม่ การจัดการห้างนี้จะรวมถึงการฟ้องคดีหรือไม่ กล่าวคือ หุ้นส่วนผู้จัดการบางคนได้ลงชื่อฟ้องคดีคนเดียวก็ได้ที่หุ้นส่วนผู้จัดการบางคนไม่ได้ลงชื่อด้วย การฟ้องคดีจะชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ หรือถ้ามีหุ้นส่วนผู้จัดการคนเดียว ให้จะมีอำนาจจัดการห้างหุ้นส่วนในเรื่องการจัดการ และถ้าหุ้นส่วนคนหนึ่งทักท้วงแล้วเขาจะต้องรับผิดในส่วนขาดทุนหรือไม่

มาตรา 1038 มาตรานี้ต้องศึกษาเปรียบเทียบกับมาตรา 1066 ซึ่งมีข้อห้ามมากกว่า กล่าวคือ ห้างหุ้นส่วนสามัญจะทะเบียนนอกจากจะห้ามหุ้นส่วนทุกคนประกอบการแข่งขันกับห้างแล้ว ยังห้ามหุ้นส่วนไปเข้าเป็นหุ้นส่วนใหม่จำกัดความรับผิดในห้างหุ้นส่วนอีกด้วย เช่น เอก โท ตรี ประกอบกิจการเป็นห้างหุ้นส่วนสามัญไม่จำกัดทะเบียนกันแล้ว เอก โท ตรี ก็ยังมีสิทธิไปเข้าหุ้นส่วนร่วมกับผู้อื่นได้ แม้ว่าห้างหุ้นส่วนนี้จะประกอบกิจการอันมีสภาพเป็นอย่างเดียวกันและเป็นการแข่งขันกับกิจการของห้างหุ้นส่วนที่ เอก โท ตรี เป็นหุ้นส่วนร่วมกันก็ตาม แต่ขอสำคัญก็คือ เอก โท ตรี จะเป็นผู้จัดการหรือเป็นคนจัดการในห้างหุ้นส่วนอันใหม่ได้ เพราะถ้าไปจัดการก็เท่ากับว่าเป็นผู้ดำเนินการแข่งขันกับห้างนั้นเอง แต่ถ้าประกอบกิจการอย่างนั้นมาก่อนเข้าหุ้นแล้ว ก็ไม่ถือว่าแข่งขัน แต่ถ้าเป็นห้างหุ้นส่วนสามัญ จะทะเบียนการประกอบกิจการอย่างนั้นมาก่อนแล้วมาเข้าหุ้นกับผู้อื่นอีก และดำเนินกิจการอย่างเดียวกันอาจถือว่าเป็นการแข่งขันได้ ถ้าก่อนจะทะเบียนได้มีการบังคับให้ถอนตัวออกและได้ตกลงว่าจะออกหรือเลิกกิจการของตน ต่อมากายหลังไม่เลิก อาจถือว่าประกอบการแข่งขันได้ แม้ว่าได้ทำมาก่อนก็ตาม การฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายถ้ามีการฝ่าฝืนต้องฟ้องภายในหนึ่งปีนับตั้งแต่วันทำการฝ่าฝืน ซึ่งก็มีปัญหาว่าถ้านับตั้งแต่ถ้าทำการฝ่าฝืนเกินหนึ่งปีแล้วแต่หุ้นส่วนทั้งหลายเพียงจะทราบว่ามีการฝ่าฝืนต่อมาตรานี้ หุ้นส่วนทั้งหลายจะฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทน หรือเรียกเอาผลกำไรได้หรือไม่

มาตรา 1040 การซักนำบุคคลภายนอกมาเป็นหุ้นส่วนใหม่ ต้องได้รับความยินยอมจากหุ้นส่วนทุกคน เว้นแต่จะได้มีข้อตกลงกันไว้ก่อนให้ใช้เสียงข้างมาก

มาตรา 1041 การโอนส่วนลงหุ้นของตนไปยังผู้อื่น ต้องได้รับความยินยอมจากหุ้นส่วนทุกคน ตามมาตราหนึ่งเป็นการโอนส่วนที่เป็นทุนในการลงหุ้น มิใช่โอนกำไร

มาตรา 1042 ให้นำบทัญญัติในเรื่องตัวแทนมาใช้บังคับกับความเกี่ยวพันระหว่างหุ้นส่วนผู้จัดการกับหุ้นส่วนทั้งหลาย เช่น หุ้นส่วนผู้จัดการต้องจัดการคำสั่งของหุ้นส่วนทั้งหลายตามมาตรา 807 ถ้าจัดการไปโดยฝ่าฝืนคำสั่งอาจต้องรับผิดตามมาตรา 812 ถ้าจัดการเกินอำนาจ หุ้นส่วนทั้งหลายอาจให้สัตยบันไดตามมาตรา 823 เป็นต้น

มาตรา 1043 มาตรานี้มักจะถามว่า ถ้าหุ้นส่วนธรรมดามีใช่หุ้นส่วนผู้จัดการได้จัดการห้างหุ้นส่วนไป จะผูกพันห้างหุ้นส่วนหรือไม่ หรือหุ้นส่วนผู้จัดการได้จัดการเกินขอบอำนาจของตนจะมีผลอย่างไร หรือหุ้นส่วนผู้จัดการได้จัดการไปโดยไม่สนใจคำทักท้วงของหุ้นส่วนที่มีอำนาจทักท้วงจะมีผลอย่างไร ซึ่งนักศึกษาจะต้องดูมาตรา 1053 และ มาตรา 1064 ประกอบมาตรา 1022 ด้วย

มาตรา 1044 “ส่วนลงหุ้น” ตามมาตราหนึ่งหมายถึงส่วนลงหุ้นที่ได้ส่งมอบไปแล้ว จริง ๆ

มาตรา 1049 การถือสิทธิออกจากบุคคลภายนอก จะต้องมีชื่อของหุ้นส่วนคนนั้นในกิจการค้าขาย เช่น เอก โภ ตรี เป็นหุ้นส่วนกันไม่ได้จดทะเบียน เอกได้จัดการซื้อสินค้ามาขายในกิจการค้าขายของห้างโดยในสัญญาได้ระบุว่า มีโภ และตรี เป็นหุ้นส่วนร่วมด้วยท้ายสัญญาลงชื่อเอกสารเพียงผู้เดียว ดังนี้ถือได้ว่า ปรากฏชื่อของ โภ และตรี ในกิจการค้าขายแล้ว มาตรา 1049 นี้ นักศึกษาต้องดูเปรียบเทียบกับมาตรา 1065 ซึ่งใช้กับห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียน

มาตรา 1050 หุ้นส่วนทุกคนต้องร่วมกันรับผิดในหนี้ที่เกิดจากการค้าขายของห้าง ทางธรรมดากิจการค้าขายของห้างจะมีความหมายกว้างกว่าต้นประสังค์ของห้าง

มาตรา 1051 หุ้นส่วนที่ลาออกจากห้างไปแล้วก็ หรือถูกไล่ออกจากห้างไป ตามมาตรา 1031 ก็ได้ หุ้นส่วนผู้นั้นต้องรับผิดในหนี้สินของห้างที่มีภูมิหลังนี้เกิดขึ้นก่อนตนออกด้วย มาตรานี้จะต้องศึกษาเปรียบเทียบกับมาตรา 1068

มาตรา 1052 บุคคลที่เข้ามาเป็นหุ้นส่วนใหม่จะต้องรับผิดในหนี้สินก่อนเข้ามาเป็นหุ้นส่วนด้วย ทั้งนี้ไม่ว่าห้างนั้นจะจดทะเบียนหรือไม่จดทะเบียน

มาตรา 1053 ข้อจำกัดอำนาจของหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนสามัญไม่จดทะเบียน ไม่มีผลต่อบุคคลภายนอก เช่น หุ้นส่วนผู้จัดการทำเกินขอบอำนาจ หุ้นส่วนทุกคนก็ต้องรับผิดต่อบุคคลภายนอกทั้งหมด เว้นแต่ก่อนทำสัญญานบุคคลภายนอกได้ทราบข้อจำกัดอำนาจนั้นดีย์แล้ว มาตรานี้ต้องศึกษาเปรียบเทียบกับมาตรา 1064 (6)

มาตรา 1054 การแสดงตนของบุคคลภายนอก แบ่งเป็น 2 กรณีคือ กรณีที่หนึ่ง บุคคลภายนอกเป็นผู้แสดงเอง เช่น พิมพ์นามบัตรไว้เป็นหุ้นส่วน บอกกับคนที่มาติดต่อค้าขาย กับห้างว่าตนเป็นหุ้นส่วน หรือเข้าไปสั่งการงานของห้างจนผู้มาติดต่อ กับห้างลงเข้าใจผิดว่าเป็นหุ้นส่วน ส่วนอีกกรณีหนึ่งคือปล่อยให้ผู้อื่นแสดงว่าตนเป็นหุ้นส่วนโดยที่ไม่คัดค้าน เช่น ผู้เป็นหุ้นส่วนที่แท้จริงได้นอกกับบุคคลผู้มาติดต่อค้าขายกับห้างฯ ว่านายแดงเป็นหุ้นส่วนด้วยทั้ง ๆ ที่นายแดงมิได้เป็นหุ้นส่วน นายแดงก็ทราบ เพราะอยู่ด้วยในขณะนั้นแต่ก็มิได้ทักท้วง ดังนี้ นายแดงจะต้องรับผิดชอบในหนี้รายนั้นด้วย แต่ถ้าห้างเป็นหนี้รายอื่นที่มิได้เกี่ยวข้องกับการแสดงออกของนายแดงเลย นายแดงก็ไม่ควรต้องรับผิดด้วย กล่าวคือ แสดงออกว่าตนเป็นหุ้นส่วนแล้วก็ต้องรับผิดชอบหนี้รายนั้นเท่านั้น

ปัญหามีว่า ผู้ที่แสดงตนเป็นหุ้นส่วนร่วมกับผู้อื่นนั้น จะต้องรับผิดในหนี้ละเมิดที่ห้างทำละเมิดหรือไม่ เช่น หุ้นส่วนผู้จัดการขับรถไปส่งสินค้าในทางการค้าขายของห้าง และได้ชนผู้อื่นบาดเจ็บสาหัส ผู้เสียหายจะเรียกค่าเสียหายจากผู้ที่แสดงตนว่าเป็นหุ้นส่วนได้หรือไม่

มาตรา 1054 วรรคสอง กองมรดกของผู้เป็นหุ้นส่วนไม่ต้องรับผิดในหนี้ของห้างที่เกิดขึ้นหลังจากที่หุ้นส่วนผู้นั้นได้ตายไปแล้ว แต่ถ้าห้างเป็นหนี้ก่อนที่หุ้นส่วนผู้นั้นตาย กองมรดกของผู้นั้นจะต้องร่วมรับผิดกับห้างด้วย

มาตรา 1055 มาตรา 1056 มาตรา 1057 เป็นเรื่องการเลิกห้างหุ้นส่วนสามัญ ทั้งสองนิด คือห้างชนิดขาดทะเบียนและไม่ขาดทะเบียน โดยแบ่งเป็น 3 วิธี คือ เลิกโดยข้อสัญญาได้แก่กรณีตามมาตรา 1055 (1) (2) และ (3) เลิกโดยผลของกฎหมายได้แก่ มาตรา 1055 (4) (5) และมาตรา 1056 ส่วนวิธีสุดท้ายเป็นการเลิกห้างตามคำสั่งของศาลซึ่งได้บัญญัติไว้ในมาตรา 1057 โดยศาลมจะสั่งให้เลิกห้างได้ มี 3 กรณีเท่านั้น ข้อสังเกตในเรื่องการเลิกห้างนั้น ถ้าหุ้นส่วนทุกคนยินยอมพร้อมใจกันเลิก ก็สามารถเลิกได้เลย ไม่ต้องรอให้ถึงกำหนดเวลา หรือมิต้องบอกกล่าวล่วงหน้าก่อนตามมาตรา 1056 หรือไม่ต้องยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา 1057 การเลิกห้างที่ทุกคนยินยอมเลิกนี้ ต้องนำบทบัญญัติตามมาตรา 1032 มาใช้บังคับคือการเปลี่ยนแปลงข้อสัญญาเดิมนั้นเอง

มาตรา 1058 การขอให้ศาลมำจัดหุ้นส่วนบางคนให้ออกจากห้างฯ มีข้อที่น่าสังเกต คือหุ้นส่วนที่ทำการค้าขายแข่งกับห้างหุ้นส่วนสามัญจะขาดทะเบียนอาจถูกสั่งกำจัดให้ออกจากห้างฯได้ แต่หุ้นส่วนที่ทำการค้าขายแข่งกับห้างหุ้นส่วนสามัญที่ไม่ได้ขาดทะเบียน จะถูกศาลมั่งให้กำจัดออกจากห้างได้หรือไม่

มาตรา 1059 สื้นเวลาที่ตกลงเข้าหุ้นกันแล้ว แต่ห้างฯ ยังคงทำการค้าอยู่ต่อไปโดยมิได้ชำระบัญชี ให้ถือว่าหุ้นส่วนทั้งหลายตกลงเข้าหุ้นส่วนกันโดยไม่มีกำหนดเวลาเลิกดังนั้นถ้าจะเลิกห้างต้องบอกกล่าวตามมาตรา 1056 ก่อน และถ้ามีบุคคลมาเข้าหุ้นร่วมอีกบุคคลนั้นก็ต้องรับผิดในหนี้ทั้งหมดที่มีขึ้นก่อนมาเข้าหุ้น

มาตรา 1060 การรับซื้อหุ้นของหุ้นส่วน ผู้ที่ขอบอกเลิกห้าง หรือการรับซื้อหุ้นของหุ้นส่วนคนที่ตายหรือถั่มละลาย หรือตกเป็นผู้ไร้ความสามารถ สัญญาเข้าหุ้นส่วนเดิมยังคงใช้ได้อยู่ระหว่างหุ้นส่วนที่ยังอยู่ด้วยกัน

มาตรา 1062 ลำดับของการชำระบัญชี เมื่อห้างหุ้นส่วนสามัญไม่จดทะเบียนได้เลิกกันก็ต้องชำระบัญชี เว้นแต่จะเข้าข้อยกเว้นตามมาตรา 1061 แต่ถ้าเป็นห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียนแล้ว ต้องชำระบัญชีเสมอ

มาตรา 1064 การจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนสามัญ เมื่อจดทะเบียนแล้วก็ต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา ประกาศแล้วถือว่าเป็นอันรู้แก่บุคคลทั้งปวง ตามมาตรา 1022 ดังนั้น ถ้าหุ้นส่วนผู้จัดการทำเกินขอบอำนาจส่วนที่เกินขอบอำนาจจึงไม่ผูกพันห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียนยกเว้นหุ้นส่วนทั้งหลายได้ยอมรับในส่วนที่เกินขอบอำนาจ อาจจะยอมรับโดยปริยายหรือยอมรับโดยชัดแจ้งก็ได้

มาตรา 1065 ต้องดูเปรียบเทียบกับมาตรา 1049 ในมาตรานี้ หุ้นส่วนธรรมดายังใช้สิทธิของห้างฟ้องร้องบุคคลภายนอกเพื่อผลประโยชน์ของห้างได้ บุคคลภายนอกจะอ้างว่าไม่มีอำนาจฟ้องไม่ได้

มาตรา 1066 การประกอบการแข่งขันกับห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียน กฏหมายห้ามประกอบการแข่งขันกับห้าง และยังห้ามไปเข้าเป็นหุ้นส่วนไม่จำกัดความรับผิดในห้างอีกด้วย ซึ่งต่างกับห้างหุ้นส่วนสามัญไม่จดทะเบียน

มาตรา 1068 หุ้นส่วนที่ออกจากห้างแล้วต้องรับผิดในหนี้ที่มีมูลหนี้เกิดขึ้น ก่อนออกด้วยโดยรับผิดจำกัดแค่สองปีนับตั้งแต่วันจดทะเบียนเปลี่ยนชื่อออกจากห้างฯ

มาตรา 1069 ห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียนนั้นเมื่อถั่มละลายห้างจะเลิกกันที่ไม่มีข้อยกเว้น และนอกจากนี้ ผู้เป็นหุ้นส่วนทุกคนอาจถูกฟ้องให้ถั่มละลายได้ ตาม พ.ร.บ. ถั่มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 89

มาตรา 1070 เจ้าหนี้ของห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียน จะเรียกให้ผู้เป็นหุ้นส่วนชำระหนี้แทนห้างฯ ได้ก็ต่อเมื่อห้างฯ ได้ผิดนัดไม่ชำระหนี้ การผิดนัดชำระหนี้เป็นอย่างไรนักศึกษาต้องเข้าใจ โดยต้องไปคูเรื่องลูกหนี้ผิดนัด

มาตรา 1071 เมื่อถูกเจ้าหนี้ของห้างฟ้องให้ชำระหนี้ หุ้นส่วนอาจเกี่ยงให้เจ้าหนี้บังคับเอากับทรัพย์สินของห้างก่อนก็ได้ถ้าสินทรัพย์ของห้างยังมีพอชำระหนี้ และการที่จะบังคับเอากับสินทรัพย์นั้นไม่เป็นการยาก

มาตรา 1072 เจ้าหนี้เฉพาะตัวของผู้เป็นหุ้นส่วนจะขอบังคับเอาสินทรัพย์ที่ผู้เป็นหุ้นส่วนนำมารวบหุ้นไม่ได้ ถ้าห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียนยังไม่เลิกกัน แต่ถ้าเป็นห้างหุ้นส่วนสามัญไม่จดทะเบียนเจ้าหนี้เฉพาะตัวสามารถบังคับเอาได้ ตามมาตรา 1061 วรรคสอง

ห้างหุ้นส่วนจำกัด

มาตรา 1077 ลักษณะของห้างหุ้นส่วนจำกัด ผู้เป็นหุ้นส่วนมีกี่พวก แต่ละพวกรับผิดอย่างไร ถ้าใช้เงินค่าหุ้นครบถ้วนแล้วจะต้องรับผิดหรือไม่ เจ้าหนี้ของห้างจะฟ้องหุ้นส่วนจำกัดความรับผิดได้หรือไม่ถ้าห้างยังไม่เลิกกัน

มาตรา 1078 ห้างหุ้นจำกัดต้องจดทะเบียนสมอ

มาตรา 1079 ถ้ามีหนี้สินเกิดขึ้นก่อนจดทะเบียนเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด ผู้เป็นหุ้นส่วนจะต้องรับผิดอย่างไร ตามมาตรา 1079 นี้ต้องดูว่ามูลหนี้เกิดขึ้นเมื่อใด ถ้าเกิดขึ้นก่อนจดทะเบียนผู้เป็นหุ้นส่วนทุกคนจะต้องรับผิดโดยไม่จำกัดจำนวน แต่ถ้าเกิดขึ้นหลังจากจดทะเบียนเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัดแล้ว แต่ยังไม่ได้ประกาศข้อความในหนังสือราชกิจจานุเบกษา ผู้เป็นหุ้นส่วนจำกัดจะรับผิดชอบรับผิดชอบอย่างไร

มาตรา 1080 การนำบทบัญญัติของห้างหุ้นส่วนสามัญมาใช้บังคับกับห้างหุ้นส่วนจำกัดในกรณีที่ห้างหุ้นส่วนจำกัดมิได้บัญญัติในเรื่องดังกล่าวไว้ เช่น ในเรื่องการลงทุนของหุ้นส่วนจำกัดไม่จำกัดความรับผิด จะลงหุ้นด้วยแรงงานได้หรือไม่ ก็ต้องนำมาตรา 1026 มาใช้บังคับ การห้ามหุ้นส่วนจำกัดความรับผิดแบ่งขันกันห้าง ก็ต้องนำมาตรา 1066 มาใช้บังคับหรือหุ้นส่วนจำกัดความรับผิดล้มละลาย ห้างจะเลิกหรือไม่ ก็ต้องนำมาตรา 1055 (5) มาใช้บังคับ หรือการจัดการงานของห้างหุ้นส่วนในกรณีที่มีหุ้นส่วนผู้จัดการหลายคนหุ้นส่วนผู้จัดการแต่ละคนจะต้องร่วมกันจัดการหรือไม่ จะต้องลงนามร่วมกันในเอกสารสำคัญหรือไม่ ก็ต้องนำมาตรา 1035 มาใช้บังคับ หรือหุ้นส่วนจำกัดความรับผิดได้ออกจากห้างจะต้องรับผิดในหนี้สินที่เกิดก่อนออกเป็นเวลา กี่ปี ต้องนำมาตรา 1068 มาบังคับ ฯลฯ

มาตรา 1081-1082 ห้ามนำชื่อของหุ้นส่วนจำกัดความรับผิดมาเรียกงาน reckoning เป็นชื่อห้าง ถ้ายินยอมให้นำมาใช้ต้องรับผิดต่อเจ้าหนี้ของห้างเสมอเมื่อเป็นหุ้นส่วนจำกัดความรับผิด ชื่อตามมาตราหนึ่ง จะหมายถึงชื่อเล่นและนามสกุลด้วยหรือไม่ หรือเมื่อได้ใช้ชื่อเป็นชื่อห้างแล้ว ภายหลังได้ลาออกจากห้างไป จะต้องรับผิดในหนี้สินของห้างอย่างไรหรือไม่ หรือถ้าได้โอนหุ้นให้บุคคลอื่น บุคคลที่รับโอนนั้นจะต้องรับผิดในหนี้ที่เกิดขึ้นโดยไม่จำกัดจำนวนหรือไม่ หรือจะฟ้องหุ้นส่วนจำกัดความรับผิดที่ได้ยอมให้นำชื่อของตนมาเป็นชื่อห้างได้ทันทีโดยไม่ต้องรอให้ห้างเลิกใช้หรือไม่ หรือกรณีที่มีบุคคลภายนอกใช้ชื่อตนเป็นชื่อห้าง เขายังต้องรับผิดอย่างไร

มาตรา 1083 หุ้นส่วนจำกัดความรับผิดต้องลงหุ้นด้วยเงินหรือทรัพย์สินอย่างอื่น ๆ เท่านั้น จะลงหุ้นด้วยแรงงานไม่ได้

มาตรา 1084 การแบ่งเงินบ้านผลและการจ่ายดอกเบี้ยให้กับหุ้นส่วนจำกัดความรับผิด จะทำได้ต่อเมื่อห้างหุ้นส่วนจำกัดมีกำไรมาก่อนเท่านั้น แต่การจ่ายดอกเบี้ยให้หุ้นส่วนจำกัดไม่จำกัดความรับผิดจะต้องจ่ายตามข้อตกลง แม้ห้างหุ้นส่วนจำกัดจะไม่มีกำไรก็ตาม

มาตรา 1085 หุ้นส่วนจำพวกจำกัดความรับผิด ได้แสดงด้วยจดหมายหรือใบแจ้งความ หรือด้วยวิธีอื่น ให้บุคคลภายนอกทราบว่าลงหุ้นไว้วันก่อนว่าที่จดทะเบียนเพียงใดจะต้องรับผิดเท่าจำนวนเพียงนั้น เช่นรับลงหุ้นหนึ่งแสนบาท แต่คุยก็อ้อว่าได้ลงหุ้นไว้หนึ่งล้านบาทอย่างนี้เจ้าหนี้ของห้างฟ้องให้รับผิดได้ถึงหนึ่งล้านบาท และฟ้องได้ทันทีโดยไม่ต้องรอให้ห้างเลิกแต่ถ้าหุ้นส่วนจำกัดความรับผิดได้แสดงตนว่าเป็นหุ้นส่วนจำพวกไม่จำกัดความรับผิด เขาจะต้องรับผิดอย่างไร

มาตรา 1086 ข้อตกลงเพื่อเปลี่ยนแปลงประเภททรัพย์สินที่ลงหุ้นหรือลดจำนวนลงหุ้นของผู้เป็นหุ้นส่วนจำพวกจำกัดความรับผิด จะเป็นผลต่อบุคคลภายนอกเมื่อได้จดทะเบียนแล้วเท่านั้น แต่ลงหุ้น 1 ล้านบาท และจำกัดความรับผิดไว้ต่ำกว่าลดจำนวนลงหุ้นเหลือ 5 แสนบาท โดยได้ไปจดทะเบียนเปลี่ยนเรียบร้อยแล้ว แต่ก่อนที่จะลดจำนวนลงหุ้นนั้นห้างหุ้นส่วนจำกัดเป็นหนึ่งบุคคลภายนอก 2 ล้านบาท ถ้าห้างไม่มีเงินชำระหนี้และจำเป็นต้องเลิกห้างเจ้าหนี้จะเรียกร้องให้แดงชำระหนี้ได้เท่าใด หรืออีกกรณีหนึ่งเมื่อแดงได้จดทะเบียนลดจำนวนลงหุ้นเหลือ 5 แสนบาท หลังจากนั้นห้างเป็นหนึ่งบุคคลภายนอก และไม่มีเงินชำระหนี้ และห้างได้เลิกกัน แดงจะต้องรับผิดในหนี้หรือไม่

มาตรา 1087 มาตรา 1088 การจัดการห้างหุ้นส่วนจำกัด และการสอดเข้าจัดการงานของห้างหุ้นส่วนจำกัด ถ้าหุ้นส่วนผู้จัดการจัดการงานของห้างแต่ประทับตราห้างปลอม จะผูกพันห้างหรือไม่ หรือหุ้นส่วนผู้จัดการมีหลายคน แต่ลงนามทำนิติกรรมคนเดียว นิติกรรมจะผูกพันห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือไม่ หรือหุ้นส่วนจำพวกจำกัดความรับผิดจะฟ้องคดีแพนห้างได้หรือไม่ ถ้าหุ้นส่วนไม่จำกัดความรับผิดซึ่งเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการไม่มีอยู่ การฟ้องคดีเป็นการจัดการห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือไม่ หรือการที่หุ้นส่วนจำพวกจำกัดความรับผิดได้รับมอบหมายจากหุ้นส่วนผู้จัดการให้จัดการงานของห้างหุ้นส่วนจำกัด จะถือว่าเป็นการสอดเข้าจัดการหรือไม่ หรือการที่หุ้นส่วนจำพวกจำกัดความรับผิดลงชื่อในฐานะเป็นพยานในสัญญาที่หุ้นส่วนผู้จัดการได้ทำไว้กับบุคคลภายนอก จะเป็นการสอดเข้าจัดการงานของห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือไม่ หรือการสั่งการงานในห้างหุ้นส่วนจำกัด แต่ทำอยู่ในห้าง มิได้ติดต่อกับบุคคลภายนอกเลย จะเป็นการสอดตามมาตราหนึ่งหรือไม่ การขายทรัพย์สินของห้างหุ้นส่วนจำกัดแล้วนำเงินมาใช้หนี้แก่เจ้าหนี้ของห้างจะทำได้หรือไม่จะเป็นการจัดการห้างตามมาตรา 1087 หรือไม่

มาตรา 1090 หุ้นส่วนจำพวกจำกัดความรับผิดสามารถประกอบการค้าขายแข่งกับห้างได้ แต่หุ้นส่วนจำพวกไม่จำกัดความรับผิดทำไม่ได้ โดยนำมาตรา 1066 ประกอบมาตรา 1080 มาบังคับ

มาตรา 1091 หุ้นส่วนจำพวกจำกัดความรับผิดโอนหุ้นไปยังบุคคลภายนอก ไม่ต้องขอความยินยอมจากหุ้นส่วนคนอื่น ๆ แต่หุ้นส่วนจำพวกไม่จำกัดความรับผิดจะต้องให้หุ้นส่วนทุกคนยินยอมจึงจะโอนได้ ตามมาตรา 1041 ประกอบมาตรา 1080

มาตรา 1092 - มาตรา 1093 หุ้นส่วนจำพวกจำกัดความรับผิดตាមหรือล้มละลายหรืออตกลเป็นคนไร้ความสามารถ ห้างหุ้นส่วนจำกัดไม่มีเลิกกัน แต่ถ้าหุ้นส่วนจำพวกไม่จำกัดความรับผิดตាម หรือล้มละลาย หรือเป็นคนไร้ความสามารถ ห้างหุ้นส่วนจำกัดจะเลิกกันตามมาตรา 1055 (5) ประกอบมาตรา 1080 เว้นแต่จะเข้าข้อยกเว้นตามมาตรา 1060 คือเรื่องรับซื้อหุ้นของผู้ที่ตาย

มาตรา 1095 เจ้าหนี้ของห้างจะฟ้องหุ้นส่วนจำพวกจำกัดความรับผิดไม่ได้ถ้าห้างหุ้นส่วนจำกัดยังไม่ได้เลิกกัน เว้นแต่หุ้นส่วนจำพวกจำกัดความรับผิดจะใช้ชื่อเมินชื่อห้าง หรือใช้ชื่อระคนเป็นชื่อห้าง หรือได้อ้ออวดว่าลงหุ้นไว้มากกว่าจดทะเบียน หรือสอนเข้าจัดการงานของห้างฯ หรือถ้าเป็นหนี้เกิดขึ้นก่อนจดทะเบียนเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือเป็นหนี้ที่เกิดขึ้นก่อนที่จะประกาศโழณาข้อความในหนังสือราชการจานวนเบกษา

บริษัทจำกัด

คำตามที่นำเสนใจเกี่ยวกับบริษัทจำกัด

1. ลักษณะของบริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ดูบกมาตรา 1096 ประกอบกับมาตรา 1097 และมาตรา 1012

2. การจัดตั้งบริษัทจำกัดต้องดำเนินการเป็นขั้น ๆ อย่างไรบ้าง ดู มาตรา 1097, 1098, 1099, 1100, 1102, 1104, 1105, 1107, 1108, 1110, 1111 กล่าวโดยสรุปก็คือ

2.1 ต้องมีผู้เริ่มก่อการอย่างน้อยเจ็ดคนเข้าซื้อกันทำหนังสือริคณ์สนธิ แล้วนำหนังสือริคณ์สนธิไปจดทะเบียน ณ กรมทะเบียนการค้า หรือที่พาณิชย์จังหวัด ซึ่งแล้วแต่ว่าสำนักงานใหญ่ของบริษัทจะตั้งขึ้นอยู่ ณ ที่ใด ก็ต้องจดทะเบียนที่นั่น

2.2 เมื่อได้ใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนหนังสือริคณ์สนธิแล้ว ผู้เริ่มก่อการ ต้องจัดการให้มีคุณมากของซื้อหุ้นครบถ้วน ซึ่งผู้เริ่มก่อการจะต้องของอย่างน้อยคนละหุ้นด้วย และการขายหุ้นนี้กฎหมายห้ามโไมญาชั่วบันประชานให้ซื้อหุ้น

2.3 เมื่อขายหุ้นครบถ้วนแล้ว ผู้เริ่มก่อการต้องนัดบรรดาผู้ซื้อหุ้นมาประชุม กันเพื่อตั้งข้อบังคับต่าง ๆ ของบริษัท ตั้งกรรมการและพนักงานสอบบัญชีชุดแรกของ บริษัทหรือเพื่อทำการอ่ายอื่นตามที่ระบุไว้ในมาตรา 1108 ตามที่เห็นสมควร

2.4 ผู้เริ่มก่อการจะมอบหมายงานให้กรรมการชุดแรกของบริษัท กรรมการชุดแรก ก็จะดำเนินการเรียกเก็บเงินจากผู้ซื้อหุ้น

2.5 กรรมการชุดแรกได้รับเงินค่าหุ้นครบถ้วนตามที่เรียกเก็บแล้ว ก็จะไปจดทะเบียนตั้งบริษัท ณ ที่จดทะเบียนหนังสือริคณ์สนธิ ซึ่งจะต้องจดให้เสร็จสิ้นภายในสามเดือน นับจากวันประชุมตั้งบริษัทเสร็จ

3. หนี้สินและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นก่อนจดทะเบียนตั้งบริษัทให้จะเป็น ผู้รับผิดชอบชดใช้ถ้าที่ประชุมตั้งบริษัทไม่ได้อనุมตั้งในหนี้สินนั้น หรือที่ประชุมตั้งบริษัทได้อันมีตัวแล้ว แต่บริษัทยังไม่ได้จดทะเบียน (มาตรา 1113)

4. หนี้สินต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นโดยกรรมการชุดแรกของบริษัทเป็นผู้กระทำขึ้น แต่ บริษัทไม่อาจจดทะเบียนได้ทันภายในกำหนดสามเดือน ผู้ใดจะเป็นผู้รับผิดชอบ (มาตรา 1113, มาตรา 4)

5. เมื่อไม่สามารถจดทะเบียนตั้งบริษัทได้ เนื่องที่เรียกเก็บจากผู้ซื้อหุ้น ผู้ใด จะเป็นผู้รับผิดชอบชดใช้คืน (มาตรา 1112)

6. การถอนการของซื้อหุ้นจะทำได้หรือไม่ ถ้าจองซื้อหุ้นเพราะสำคัญผิด หรือถูกลงล่อฉ้อoplให้ซื้อหุ้น (มาตรา 1106, มาตรา 1114)
7. การใช้ค่าหุ้นนั้นผู้ถือหุ้นจะขอหักหนี้กับบริษัทได้หรือไม่ (มาตรา 1119 วรรคสอง)
8. การเรียกเก็บเงินค่าหุ้นหลังจากที่บริษัทได้จดทะเบียนแล้ว มีวิธีปฏิบัติอย่างไร มีข้อสังเกต คือต้องส่งจดหมายลงทะเบียนไปรยณ์ล่วงหน้า 21 วัน (มาตรา 1121)
9. การรับหุ้นจะต้องปฏิบัติอย่างไร ถ้ามีจดหมายลงทะเบียนไปครั้งเดียวและมีข้อความว่าจะรับหุ้นด้วย ดังนี้กรรมการบริษัทจะรับหุ้นได้หรือไม่ ถ้าไม่ส่งเงินค่าหุ้นมา (มาตรา 1121, 1123, 1124)
10. การรับหุ้น ขายหุ้น ถ้าไม่มีถูกต้อง สิทธิของผู้ซื้อหุ้นจากการขายทอดตลาดจะเสื่อมเสียไปหรือไม่ เช่น ในจดหมายลงทะเบียนไปรยณ์ที่มีไปถึงนายแดงเรียกเก็บเงินค่าหุ้นไม่มีข้อความว่าจะรับหุ้นเลย แต่กรรมการบริษัทได้รับหุ้นของนายแดงมาขายทอดตลาดนายขาวซื้อได้ ดังนี้สิทธิของนายแดงกับนายขาวจะตีกัน ก็ถ้ามีได้ขายทอดตลาดนายแดงจะฟ้องเรียกหุ้นคืนได้หรือไม่ หรือถ้าข้อความขายทอดตลาดนายแดงได้มาร้องคัดค้านว่าบริษัทหุ้นไม่มีถูกต้อง นายขาวก็ทราบแต่ก็ได้ซื้อไป ดังนี้สิทธิของนายแดงกับนายขาวจะตีกันกัน (มาตรา 1126)
11. การโอนหุ้นระหว่างบุตรซึ่งจะต้องปฏิบัติอย่างไรจะต้องขอความยินยอมจากบริษัทหรือไม่ ถ้ามีข้อนั้นกับของคณะกรรมการห้ามโอนหุ้นทุกชนิด ข้อนั้นจะใช้บังคับได้หรือไม่ การโอนหุ้นผู้ถือจะต้องปฏิบัติอย่างไร และมีกรณีใดบ้างที่บริษัทจะไม่อนุญาตหุ้น (มาตรา 1129 วรรคสอง 1130, 1131, 1135)
12. การโอนหุ้นชนิดระบุซึ่งจะนำมาใช้บันแยกบริษัทหรืออนุคคลภายนอกได้มีอะไรเปลี่ยนซึ่อและที่อยู่จากผู้โอนมาเป็นของผู้รับโอนแล้ว (มาตรา 1129 วรรคสาม)
13. การโอนหุ้นโดยผลของกฎหมายจะต้องปฏิบัติอย่างไร ถ้าข้อนั้นกับของบริษัทกำหนดข้อห้ามโอนไว จะทำการโอนหุ้นโดยผลของกฎหมายได้หรือไม่ (มาตรา 1132)
14. ผู้โอนหุ้นชนิดระบุซึ่งจะต้องรับผิดในหนี้ของบริษัทอย่างไรหรือไม่ ถ้าเขายังส่งเงินค่าหุ้นยังไม่ครบ (มาตรา 1133)
15. ในหุ้นที่จะออกให้แก่ผู้ถือจะออกได้ในกรณีใดบ้าง (มาตรา 1134)
16. เมื่อบริษัทได้กำหนดไว้ว่าบุรุษสิทธิจะมีแก่หุ้นนั้น ๆ เป็นอย่างไร จะแก้ไขได้หรือไม่ เช่นเดิมให้ปั้นผลหุ้นละ 10 บาท จะขอแก้ไขเป็นหุ้นละ 5 บาท (มาตรา 1142)
17. บริษัทจะรับซื้อหรือรับจำนำหุ้นของตนเองได้หรือไม่ (มาตรา 1143)
18. ให้เป็นผู้จัดการในบริษัทจำกัด และจะต้องมีอย่างน้อยกี่คน (มาตรา 1144)

19. ข้อบังคับของบริษัทได้กำหนดไว้ว่า การเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อบังคับ ให้ใช้บันทึกและลงมติครั้งเดียว ข้อบังคับนี้จะใช้บังคับได้หรือไม่ (มาตรา 1145)
20. ใครเป็นผู้ตั้งและถอนคณะกรรมการบริษัท (มาตรา 1151, 1155)
21. กรรมการบริษัททุกคนทำเกินขอบอำนาจ ซึ่งบริษัทได้มอบหมายไว้เป็นภารกิจในจะมีผลอย่างไร (มาตรา 1022)
22. กรรมการจัดการบริษัทด้วยวัตถุประสงค์แต่ไม่ได้ตามข้อบังคับของบริษัทด้วยทักษะใดๆแล้ว เช่น ลงชื่อไม่ครบถ้วนกิจการที่ทำไปจะมีผลอย่างไร (มาตรา 1022)
23. บริษัทจะต้องรับผิดในการที่ได้เชิดบุคคลอื่นเป็นหัวแทนของตนหรือไม่ (มาตรา 1167, 821)
24. สัญญาเข้าซื้อที่กรรมการผู้จัดการบริษัทลงนามแต่ไม่ได้ประทับตราบนบัญชีตามที่ข้อบังคับของบริษัทกำหนดไว้ จะมีผลผูกพันบริษัทจำกัดนั้นหรือไม่ (มาตรา 572)
25. กรรมการบริษัทกระทำการอภิวัตถุประสงค์ของบริษัทและกิจการที่ทำนั้นเป็นประโยชน์ต่อบริษัทกรรมการผู้นั้นจะขอให้บริษัทยอมรับการกระทำการนั้นได้หรือไม่
26. กรรมการบริษัทจะประกอนกิจการแข่งขันกับบริษัทหรือไปเข้าเป็นหุ้นส่วนไม่จำกัดความรับผิดประกอนกิจการแข่งขันกับบริษัทจำกัดได้หรือไม่ (มาตรา 1168)
27. กรรมการบริษัทจะต้องรับผิดชอบร่วมกันในกรณีใดบ้าง (มาตรา 1168 วรรคสอง)
28. เมื่อกรรมการได้ทำให้เกิดความเสียหายแก่บริษัทให้จะเป็นผู้ฟ้องร้องเรียกเจ้าค้ำสินใหม่ทดแทน และจะต้องฟ้องร้องภายในระยะเวลาเท่าใด (มาตรา 1169, มาตรา 1170 วรรคสอง)
29. บริษัทจะมีการประชุมสามัญเมื่อใด (มาตรา 1171)
30. การประชุมวิสามัญจะมีได้ในกรณีใดบ้าง (มาตรา 1171, 1172, 1173, 1211)
31. คำนออกกล่าวด้วยประชุมใหญ่ทุกครั้งจะต้องปฏิบัติอย่างไร (มาตรา 1175, 1244)
32. องค์ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นจะต้องเท่าใดถ้าข้อบังคับของบริษัทไม่ได้กำหนดไว้ (มาตรา 1178)
33. ถ้าผู้ถือหุ้นมาไม่ครบเมื่อองค์ประชุมจะต้องเลื่อนเวลาอีก 1 ชั่วโมง ประธานในที่ประชุมจะต้องปฏิบัติอย่างไร (มาตรา 1179)
34. การเลื่อนการประชุมจะต้องปฏิบัติอย่างไร (มาตรา 1181)
35. การเลื่อนการประชุมไปวันอื่น จะต้องส่งคำนออกกล่าวด้วยประชุมไปยังผู้ถือหุ้นอีกหรือไม่ (มาตรา 1181)
36. การลงมติในที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นมีกี่วาร์ด และแต่ละวาร์ดมีการนับคะแนนเสียงอย่างไร (มาตรา 1182)

37. มีกรณีได้บังที่ผู้ถือหุ้นไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนน (มาตรา 1184, 1185)
38. ผู้ทรงใบหุ้นชนิดที่ออกให้แก่ผู้ถือ ถ้าประสงค์จะลงคะแนนจะต้องปฏิบัติอย่างไร (มาตรา 1186)

39. ผู้ถือหุ้นที่มีจำนวนหุ้นไม่ครบตามข้อบังคับของบริษัท แต่มีความประสงค์จะลงคะแนนจะต้องปฏิบัติอย่างไร (มาตรา 1183)

40. การลงคะแนนลับจะมีขึ้นได้มีอะไร ถ้ามีผู้ถือหุ้น 2 คน ร้องขอให้ลงคะแนนลับ แต่ในขณะเดียวกันก็มีผู้ถือหุ้นอีก 3 คน ขอให้ลงคะแนนโดยเปิดเผย ประธานในที่ประชุมจะต้องสั่งให้ลงคะแนนโดยวิธีใด (มาตรา 1190)

41. การลงมติพิเศษ จะต้องปฏิบัติอย่างไรบ้าง (มาตรา 1194) มีกิจการใดบ้างที่กฎหมายบังคับให้ลงมติพิเศษเท่านั้น (มาตรา 1145, 1220, 1221, 1224, 1236, 1238 และมาตรา 180 ตาม พ.ร.บ. บริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2535)

42. ผู้ใดเป็นผู้ร้องขอให้ศาลเพิกถอนมติของที่ประชุมให้ยุบผู้ถือหุ้นและต้องร้องขอภายในระยะเวลาเท่าใด (มาตรา 1195)

ถ้ามตินี้มิใช่เป็นมติของที่ประชุมให้ยุบผู้ถือหุ้น ใจจะเป็นผู้ร้องขอและภายในระยะเวลาเท่าใด

43. ก่อนแยกเงินปันผลต้องขออนุญาตจากที่ประชุมผู้ถือหุ้นหรือไม่ (มาตรา 1201)
44. ทุกคราวที่แยกเงินปันผลบริษัทด้วยจัดสรรเป็นทุนสำรองอย่างน้อยเท่าใด (มาตรา 1202)

45. ใครเป็นผู้แต่งตั้งผู้สอบบัญชีของบริษัท และจะตั้งพนักงานของบริษัทเป็นผู้สอบบัญชีของบริษัทได้หรือไม่ และอยู่ในตำแหน่งได้กี่ปี ศาลจะตั้งผู้สอบบัญชีให้บริษัทด้วยที่นี่ได้หรือไม่ (มาตรา 1208, 1209, 1211 และมาตรา 1212)

46. การเพิ่มทุนของบริษัท มีวิธีใดบ้าง (มาตรา 1220)
47. การลดทุนของบริษัท มีวิธีใดบ้าง (มาตรา 1224)
48. ข้อจำกัดในเรื่องการเพิ่มทุนหรือลดทุนมีหรือไม่ อย่างไร (มาตรา 1225)
49. บริษัทจำกัดจะเลิกกันด้วยเหตุใดบ้าง

ผู้ถือหุ้นกับกรรมการบริษัทจะตกลงทำสัญญาประนีประนอมยอมความกันในศาลให้เลิกบริษัทได้หรือไม่ (มาตรา 1236)

50. ศาลอาจสั่งให้เลิกบริษัทจำกัดด้วยเหตุใดบ้าง (มาตรา 1237)

พิมพ์... ส้านักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง
Ramkhamhaeng University Press.

ค่าเชื้อหนังสือ มหาวิทยาลัยฯ

LW31043068

59.00 B